

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 111 (1611) ♦ Вівторок, 24 червня 1997 року ♦ Ціна договірна

Новина літнього сезону:

будемо купатися в алмазах Азова

Південноафриканська корпорація «Де Бірс» проявляє інтерес до розробки перспективних родовищ алмазів на узбережжі Азовського моря. Як стало відомо агентству «Інтерфакс-Україна» з поінформованих джерел у Києві, можливість участі південноафриканської корпорації в геологорозвідку приазовських кімберлітових покладів з їх наступною експлуатацією обговорювалася у ході переговорів представників «Де Бірс», що відбулися днями в Держкомітеті України з геології та використання надр.

Згідно з офіційними даними, алмазоносність українського узбережжя Азовського моря встановлена протягом 250 кілометрів, повідомив співрозмовник агентства.

За оцінками експертів, територія України, яка входить до складу Західнопріазовської кімберлітової провінції, є досить перспективним регіоном промислових родовищ алмазів. Тільки протягом останніх років, крім відкритих кімберлітових покладів у Приазов'ї, алмази та їхні мінерали-супутники виявлено в осадовому комплексі порід у Придністров'ї та Прибужжі.

Раніше, у 1994–96 роках, інтерес до перспективних українських алмазних родовищ проявляла австралійська «Нью Гейт Консолідейтд Мінінг».

Введення закону про ПДВ може бути відкрито

Прийняття Верховною Радою законів «Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про патентування деяких видів підприємницької діяльності» та «Про внесення доповнень до статті 8 Закону України «Про підприємництво» призведе до загибелі середнього та малого бізнесу. Про це під час зустрічі з Головою Верховної Ради України Олександром Морозом заявили представники Співки орендарів та підприємців України.

За словами її президента Віктора Хмільовського, вже сьогодні підприємці з останніх сил сплачують за всілякі патенти та ліцензії, адже тільки на один магазин їх потрібно не менше шести. Тож введення нових законів призведе до того, що у них не залишиться нічого виходу, як перебратися в тінь.

(Закінчення на 3-й стор.).

Сесію завершено

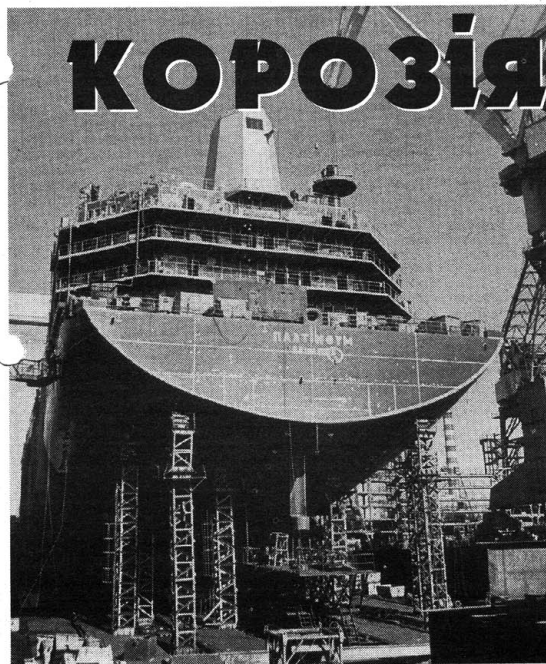
До Києва з Афін, із сесії ПАЧЕС, повернулася парламентська делегація України, очолювана першим заступником Голови Верховної Ради Олександром Ткаченком.

По приїзді відбулася прес-конференція, під час якої депутати розповіли про результати своєї роботи в Греції.

(Закінчення на 2-й стор.).

КОРОЗІЯ

некомпетентності, зловживань та байдужості, що з'являється суднобудівній галузь

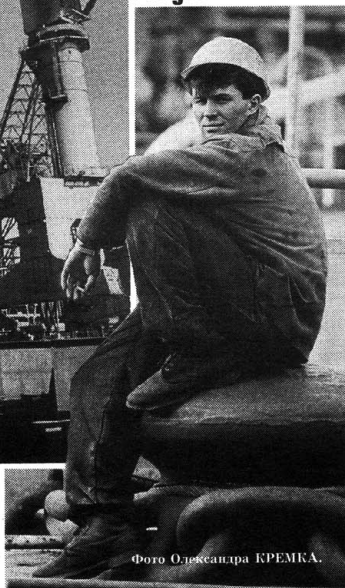

Фото Олександра КРЕМКА.

Сьогодні страйками нікого не здивуєш і не злякаєш. І все-таки, коли до них влаштують корабелі, виникає чимало запитань. Перше з них — чому суднобудівні заводи, чия продукція відповідає світовим стандартам, нині опинилися у глибокій борговій ямі? Друге — хто сприяв цьому? І третє. Випадковістю чи закономірністю є вимоги страйкуючих миколаївських корабелів, окрім погашення заборгованості із зарплати, ще й створити комісію для перевірки діяльності та матеріальних статків нішішніх і колишніх керівників суднобудівних заводів у Миколаєві.

(Закінчення на 6–7-й стор.).

Що за острів без причалу?

Зварювання і складання причалу для острова Зміїний розпочато на Іллічівському судноремонтному заводі. Стометрова споруда монтуватиметься на місці, а до Зміїного, що в Чорному морі, заведуть з підприємства готові секції платформ та опор. Досі судна не мають змоги причалити до кам'янистого острова, вони кидають якорі на підході до нього, й далі люди добираються шлюпками. А ще зв'язок підтримують вертольотами. Все це надто затруднювало постачання мешканців Зміїного — солдат, прапорщиків, офіцерів, їхні сім'ї — необхідним. Невдовзі все зміниться: причал, до якого зможуть швартуватися військові та цивільні судна, вдихне в життя острів нові можливості й перспективи. Розшириться й контингент його мешканців: сюди прийдуть геологи, синоптики, біологи, археологи.

Чекають під землею зарплати

Не піднялися на поверхню робітники третьої зміни однієї з шахт Ігульського рудоуправління Східного гірничо-збагачувального комбінату, що на Кіровоградщині. Їх підтримали колеги з першої зміни, які, спустившись на глибину, не приступили до роботи. Причина банальна — останній раз уранцішми отримували зарплату в січні. І хоча після того їм виплатили аванс — двічі по п'ятдесят гривень, — гірників це не задовольнило.

Про екологію, і не тільки

Учора у Нью-Йорку розпочала роботу 19-а спеціальна сесія Генеральної Асамблеї ООН, на якій плановано підсумувати результати втілення в життя документа «Порядок денний на 21 століття» — глобальний програми дій, яку здійснює міжнародне співтовариство на національному, регіональному та глобальному рівнях.

У роботі сесії беруть участь близько 70 глав держав і урядів. Президент України Леонід Кучма відкриватиме другий день засідань. Також Леонід Кучма проведе низку двосторонніх зустрічей, зокрема з віце-президентом США Альбертом Гором, Президентом Аргентини Карлосом Менемом, Прем'єр-міністром Росії Віктором Черномірдіном. Плановано переговори із впливовими американськими підприємцями, представниками банківських кіл.

Проект нового виборчого закону

не одержав підтримки депутатів. Пропонуємо увазі читачів матеріали на цю тему на 4–5-й стор.

Врожай-97

МТС: пішов процес

Потужне технічне підкріплення отримали нинішнього року селяни Луганщини — одразу 138 тракторів марки «ХТЗ», «ЮМЗ», «МТЗ», а також німецькі «Фаворит» й американські «Джон Дір». Новосторонні машини-трактори станції відразу ж відправили їх на поля господарств. Техніка словна забезпечена паливом та мастилами. Господарства, цілковита більшість з яких є збитковими, все це одержали як аванс під майбутній врожай.

Зернові культури посіяно на площі, що перевищує минулорічну на 12 тисяч гектарів. Тепер аграрники підживлюють лани мінеральними добривами, яких заготовили ушестеро більше, ніж торік.

Лист на першу сторінку

Доки підтримуватимуть штани апарату?

Ніхто не думає про стареньких селян. До обласного центру їм за дешевим товаром їхати далеко, тож і несуть свої пенсіонерські копійки до сільського споживацької копіїлки магазину. А там — і краму ніякого, і ціни кусаються.

Зі своєю підприємницької братів у нас лише чоботар утримувався. Схоже, що влада замість того, щоб про людей дбати, підтримує штани апарату.

К. МОРОЗ.

Новоупаливка, Запорізька область.

Заява прес-служби Верховної Ради України

13 червня цього року глава адміністрації Президента України Євген Кушнарів розіслав на адреси голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим, голів обласних, Київської і Севастопольської міських державних адміністрацій листа, в якому на свій розсуд тлумачить п. п. 7 та 8 Розділу XV Конституції України. В такий спосіб п. Кушнарів намагається поставити під сумнів конституційність пункту 11 розділу V Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», в якому йдеться про те, що районні й обласні ради, відповідно до вимог Конституції України та цього закону, у двомісячний термін після набрання чинності цим законом обирають голів рад (де ці посади сумішати керівники місцевих державних адміністрацій) та утворюють виконавчий апарат рад, а також приймають рішення про делегування повноважень відповідним місцевим державним адміністраціям.

Свій висновок Є. Кушнарів побудував не тільки на довольному тлумаченні пунктів Конституції, а й без урахування її статей 120 і 141, згідно з якими голів районних та обласних рад обирають відповідні ради, а керівники місцевих органів виконавчої влади не мають права сумішати свою службову діяльність з іншою роботою, крім викладацької, наукової та творчої.

Що ж стосується пункту 8 Розділу XV Конституції України, то в ньому йдеться лише про обрані до набуття чинності Конституції районні та обласні ради, а не про голів цих рад, бо цих посадових осіб обирали, як відомо, окремо від депутатів рад. Слід також зазначити, що, згідно з п. 8 районні та обласні ради мають бути сформовані «відповідно до Конституції», тобто згідно з її статтею 71 (на основі загального, рівного і прямого виборчого права), бо іншої статті про порядок формування цих рад немає.

У зв'язку з появою цього циркуляра постає запитання: невже п. Кушнарів, досвідчений адміністратор, не відомо, що офіційне тлумачення Конституції і законів України (згідно з ст. 150 Конституції України) є виключним правом Конституційного суду України і як ніяк не prerogative державного службовця, хоч би який посаду він обіймав? І що його лист від 13 червня ц. р. (№ 02-05/543) не може мати юридичної сили? А якщо він це знає, тоді з якою метою продукуються такі сумнівні документи?

У номер

Сесію завершено

(Початок на 1-й стор.).

На сесії ПАЧЕС, зокрема, розглядалися проблеми біженців у регіоні, а також можливість створення зони вільної торгівлі в межах причорноморських держав.

Як зазначив Олександр Ткаченко, учасники організації Чорноморського економічного співробітництва прийняли до свого кола одинадцять держав — Болгарію.

На весняній сесії шлося також про реформування бюджету організації. Як зауважили члени української делегації, є реальна можливість зменшити суму внесків України.

На засіданні ПАЧЕС були присутні не лише парламентарії одинадцяти держав — учасниць організації, а й представники Ради Європи, ООН та Ізраїлю. До речі, ізраїльська делегація високо оцінила роботу українських депутатів в Афінах.

Наступна сесія ПАЧЕС відбудеться восени. На ній виступатиме доповідач від України, який порушить питання про молодіжне співробітництво країн причорноморського регіону.

Олександр МОРОЗ: «Ігнорування законів з боку розробників бюджету стало визначальною рисою бюджетного процесу 1997 року»

З виступу Голови Верховної Ради України на пленарному засіданні 20 червня

Ми завершуємо загальне обговорення проекту Державного бюджету України на 1997 рік, поданого урядом до Верховної Ради на друге читання.

За процедурою його можна було й не обговорювати в такий спосіб. Але зважаючи на те, що вже минуло півроку після обговорення в першому читанні, і зважаючи на штучно створений політичний ажіотаж довкола цього документа, ми зобов'язані висловити позицію комітетів і фракцій щодо його змісту. Є підстави для підбиття попередніх підсумків бюджетного процесу 1997 року.

Що потрібно сказати? Бюджетний процес, а з ним і проект Державного бюджету, став головним політичним фактором, до того ж фактором не об'єднуючим суспільство, а роз'єднуючим його. Правий нігілізм, ігнорування Конституції та чинних законів, на базі яких і має формуватися бюджет, з боку розробників бюджету стали визначальною рисою бюджетного процесу цього року. Що і дало підстави на завершальній стадії ставити питання про невідповідність поданого проекту бюджету Конституції України. Цей фактор змушує нас застосувати і третє читання проекту закону про бюджет, що буде, я думаю, зроблено.

Проект бюджету на 1996 рік, поданий урядом, рівень деталізації показників, глибина розшифрування статей доходів та видатків, додатків та розрахунків дали змогу минулого року ґрунтовно проаналізувати наміри уряду в бюджетній сфері. Але сказати це стосовно бюджету на наступний рік неможливо. Зроблено не крок уперед, а кілька кроків назад.

Щодо нової податкової системи. Важко сказати, стара податкова система

погана чи добра, бо укази Президента, постанови Кабінету міністрів надано так великі пиліти, що податкова система практично не діє. І найбільші пиліти надано імпортерам газу.

І мені здається, треба було б повернутися до тієї пропозиції, яку я висловлював під час обговорення питання про наші газові справи. Треба відмовитися від дарованого газу, який дається за його транзит через нашу територію. Доцільно, щоб нам платили за транзит із зменшенням ціни на вході в Україну. Потім, якщо потрібно для держави, для комунальної сфери, купувати частину додатково. Тоді не було б такого бездумного витрачання газу, яке ми спостерігаємо сьогодні: промислове виробництво падає, у комунальній сфері не нагромаджується витрати, а імпорту газу, за який потрібно розраховуватися, зростає. Виникає запитання — чому не підписується закон про обмеження підвищення тарифів, які прийняла Верховна Рада України?

За моїм дорученням зроблено розрахунки соціальних витрат у бюджеті 1996 року і в проекті бюджету на 1997 рік у співставі з бюджетом цього року. Витрати на соціальне забезпечення населення в бюджеті цього року зменшено на 17 відсотків. На фінансування соціально-культурних установ та заходів — на 40,9 відсотка, на освіту — 47, на охорону здоров'я — 22, на фінансування науки — 42 відсотки.

Порушено всі терміни розгляду бюджету. До того ж це вже четвертий варіант проекту, поданий урядом. І тільки чітка позиція Верховної Ради, яка всупереч тиску з боку виконавчої влади 19 грудня минулого року прийняла бюджет у першому читанні, дозволяє сьогодні продовжити розгляд бюджету тепер уже в постійному режимі. Хоча це слід було зробити півроку тому, але ми тільки тепер обираємо проект Кабінету міністрів.

Жоден із поданих урядом варіантів проекту бюджету не містив визначених Конституцією та законами розрахунків. Натомість всі ці вкрай необхідні для об'єктивного аналізу доку-

менти підмінялися загальними розмовами про «платіж економічного зростання», «податкову революцію» та іншими демагогічними гаслами. До того ж, у новій податковій системі не ліквідовано основний недолік старої, коли базую для нарахування податків є заробітна плата. А це спонукає підприємства скорочувати зарплату та робочі місця з усіма негативними соціальними наслідками, які поки що приховані, але вже є в реальному житті. Що й відчувають всі громадяни. Виходячи з цього, у нас дуже мало підстав сподіватися, що головні макроекономічні показники, покладені в основу проекту, будуть досягнуті.

За даними Міністатсу, падіння ВВП у січні — травні становить 14 відсотка, а в основу бюджету на 1997 рік закладено, що цей ключовий макроекономічний буде стабільним і плюсовим. Отже, виникають великі сумніви, що закон про бюджет 1997 року буде виконано. Про це свідчать, зокрема, інформація Рахункової палати щодо виконання закону про порядок фінансування, витрати бюджету на нинішній рік.

Необхідність прийняття Державного бюджету пов'язана з отриманням іноземних кредитів. Але ці кредити надаються на приплив для України умов, які витрачаються на оплату попередніх боргів та нарахованих процентів. У такій системі ми перебуваємо.

І останнє. Ми прийняли в другому читанні бюджетну резолюцію на 1998 рік. Зараз велика готується до третього читання і ухваленням пропозицій народних депутатів. Навряд чи прийняття Державного бюджету 1998 року буде спокійним і простим. Проте нинішня соціально-економічна ситуація зобов'язує нас думати не тільки про рік наступний — він уже не за горами, — а і про рік 1999-й. Особливо враховуючи те, що після закінчення цього скликання буде важко швидко опанувати ці процеси й прийняти резолюцію на 1999 рік.

У суспільно-політичному та історичному вимірах дав наступних років є неподоланими. Це будуть роки

непрості політичної ситуації в Україні, визначеної місцевими, парламентськими та президентськими виборами. Підсумовуючи сказане, пропонує депутатам Верховної Ради подумати про доцільність таких кроків.

Перше. Прийняти Основні напрями бюджетної політики України, тобто бюджетну резолюцію не тільки на 1998-й, а на два роки. Тим більше, що ідеологія їх повинна бути стабільною.

І друге. Запропонувати уряду на основі бюджетної резолюції підготувати в термін, визначений Конституцією, подати до Верховної Ради проект Державного бюджету на 1998 рік та основні показники доходів та видатків Державного бюджету на 1999 рік з цього приводу треба поводитися і прийняти відповідні рішення, що ми й робитимемо під час розгляду проекту бюджету постатейно. Я просив би підтримати ідею, яку пропонував я й рада за участю голів комітетів та керівників фракцій і груп. Вона також звучала у виступах народних депутатів. Ми повинні доручити Тимчасовій спеціальній комісії, яка працювала над податковими законами, разом з Комітетом з питань бюджету, підготувати ті статті проекту бюджету, які вимагають узгодження й підтримки фракцій та комітетів. Таким способом ми могли б швидше наблизити ці параметри й прийняти бюджет наступного тижня.

Хочу сказати, ми живемо в такій політичній ситуації, коли сьогодні за інерцією продовжується нав'язана тема, що Верховна Рада не здатна прийняти бюджет. Якщо його приймемо завтра, розпочнеться агітація: ось бачите, погано живеться людям, бо Верховна Рада прийняла поганий бюджет.

Про це, до речі, говорили депутати. Але наш висновок має бути таким: треба приймати бюджет. Адже якщо ми не зафіксуємо в ньому параметри, особливо в соціальній сфері, то дитине зриву той самий «лучний режим» управління, про який перекопують розповідь голова Рахункової палати.

Президент просить не відлякувати інвесторів

Президент України запропонував Верховній Раді повторно розглянути законопроект «Про внесення змін до статті 22-ї Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств». Леонід Кучма на початку червня вніс цей законопроект на розгляд парламенту як невідкладний. Він передбачає відновлення скасованого Верховною Радою пільгового режиму оподаткування прибутку підприємств виробничої сфери, що мають іноземні інвестиції. Однак парламент відхилив поданий Президентом проект Закону.

Водночас, як наголошується в листі глави держави до Верховної Ради, 1 липня набирає чинності редакция Закону «Про оподатку-

вання прибутку підприємств», що скасовує зазначені пільги. У цьому зв'язку Леонід Кучма звертається з проханням до депутатів повторно розглянути запропонований ним законопроект у максимально короткий термін.

У зверненні до Верховної Ради глава держави ще раз підкреслює важливість збереження стабільного режиму регулювання інвестиційної діяльності для залучення інвестицій в Україну та підтримки розвитку промислового виробництва. При цьому Президент звертає увагу депутатів на те, що межі застосування пільгового оподаткування значно зужені і стосуються лише виробничих підприємств, зареєстрованих до 1 січня 1995-го року.

На Прем'єра чекає операція

Проведення операції Прем'єр-міністром України Павлом Лазаренку у зв'язку з хронічним тромбозом і варикозним розширенням вен заплановане до кінця тижня, повідомив агентству «Інтерфакс-Україна» головний лікар Республіканської клінічної лікарні (Київ) Володимир Свиридов.

«ТИЖДЕНЬ» — ВЕТЕРАНАМ ВІЙНИ

Нині всі потерпають від фінансової кризи. Не став винятком і Херсонський обласний госпіталь інвалідів Великої Вітчизняної війни. 200 інвалідів, учасників війни перебувають тут на лікування.

— 3 організації харчування ще якось справлялися, — розповідає начальник шпиталю В. Козлов. А хотілося б створити для ветеранів домашній застосунок. І хоча середній вік наших пацієнтів 74 — 76 років, вони цікавляться політичними подіями, економічним життям країни, активно обговорюють

При цьому він зазначив, що це рішення — не остаточне.

Зокрема, уточнюється попередній діагноз хворого, визначається, «як найточніше провести операцію, її обсяг», додав він.

Як повідомив перший помічник Прем'єра Ігор Гришак, стан здоров'я П. Лазаренка залишається, як і раніше, тяжким.

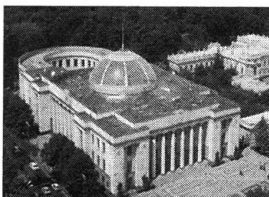
новини, постанови уряду, питання, які розглядають в парламенті.

Забезпечити пресою шпиталь за таких нестатків досить складно. Тому корупція газети в області за допомогою спонсора — Скальського — морського порту (начальник Іван Бошка) — переplatили 100 примірників газети «Голос України — Тиждень» обласному госпіталю. Це повідомлення сприйняли там з радістю.

Іван КАЛІНИЧЕНКО.

Херсонська область.

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ: СЬОМА СЕСІЯ ХРОНІКА ЗАКОНОТВОРЕННЯ

Зважаючи на значні обсяги законотворчої роботи, зокрема і роботи над бюджетом, у ході наради позамінулої п'ятниці керівники комітетів Верховної Ради України і фракцій висловилися за те, щоб наступний тиждень працювати в сесійному режимі.

17 червня першим був розглянутий проект постанови Верховної Ради про основні напрями бюджетної політики на 1998 рік (Бюджетна резолюція). Постанову прийнято у другому читанні.

Принципова дискусія розгорнулася навколо пропозицій Президента України до Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про індексацію грошових доходів населення». Але необхідних для подолання вето Президентів голосів не набралось.

Верховна Рада розглянула проект закону про амністію у зв'язку з першою річницею Конституції України і прийняла його в першому читанні.

Широкий діапазон поглядів викликав проект закону про порядок виставлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування України засобами масової інформації. Усе ж 250 народних депутатів проголосували за прийняття його в першому читанні. Майже стільки голосів «за» отримав і проект закону про ратифікацію Угоди про заснування Чорноморського банку торгівлі та розвитку. У другому читанні прийнято проект закону України про амортизацію.

Сесія підтримала поданий на друге читання законопроект про внесення змін і доповнень до закону «Про відповідальність підприємств, їх об'єднань, установ та організацій за правопорушення у сфері містобудування» (стосовно формування бюджету). Подібні доповнення внесені і до Митного кодексу України — про позбавлення представників відповідних структур пільг на проїзд транспортом.

Розійшовся зал у поглядах на проект постанови Верховної Ради про заснування Національної парламентської групи України з метою вступу до Міжпарламентського союзу. Постанову не прийнято.

Проект закону України про видобування і переробку уранових руд відправлено на доопрацювання, з тим щоб потім внести його на повторне перше читання.

У другому читанні прийнято закон про благодійництво та благодійні організації.

Сесія прийняла рішення щодо ряду питань адміністративно-територіального устрою.

Першочергово Верховна Рада розглянула шостий одержаний від Президента України лист, з яким Президент повернув Закон України про місцеві державні адміністрації як такий, що прийнятний, начеть, з порушенням процедури розгляду. Верховна Рада включила це питання в порядок денний і після короткої дискусії підтвердила своє попереднє рішення — за закон проголосували 302 народних депутати. Закон прийнято остаточно.

Проект закону про вибори народних депутатів України (нова редакція) у ході повторного другого читання не набрав необхідної кількості голосів і під час постійного голосування був заблокований. Верховна Рада дала доручення Тимчасовій спеціальній комісії підготувати і подати на розгляд іншу редакцію закону.

Три законопроекти про Фонд для здійснення заходів щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та соціального захисту населення розглянула сесія, але жоден з них не набрав необхідної кількості голосів.

Розглянуто проект закону про збір до Державного фонду сприяння зайнятості населення та державне обов'язкове соціальне страхування громадян у разі безробіття. Найбільше голосів набрав проект, про який доповідав народний депутат Іван Чиж, у підсумку він і був прийнятий у першому читанні — 240 голосів «за».

Верховна Рада відхилила проект закону про внесення змін до частини першої статті 256 Кодексу законів про працю України, поданий Кабінетом міністрів, як такий, що не відповідає Конституції України. Не підтриманий і проект закону про обов'язкове державне пенсійне страхування, поданий Кабінетом міністрів. У першому читанні прийнято відповідний законопроект, підготовлений народними депутатами Комітету з питань фінансів і банківської діяльності.

Сесія розглянула проект закону про державний фонд розвитку підприємств. Цей законопроект відхилено як такий, що вводить додатковий новий податок і негативно позначиться на виробництві.

Прийнято пакет законів про зміни і доповнення до ряду чинних законів стосовно формування бюджету — позбавлення транспортних пільг деяких категорій працівників.

Сесія обговорила питання про обрання суддів.

Перед початком пленарного засідання 19 червня вранці відбулося голосування щодо обрання суддів. За підсумками таємного голосування суддею Конституційного суду України обрано Євграфова Павла Борисовича.

Верховна Рада повернулася до проекту закону про оподаткування грошових коштів, матеріальних цінностей і нематеріальних активів, що находяться підготовки та проведення в Києві щорічних зборів Європейського банку реконструкції та розвитку і загалом прийняла відповідну постанову, підготовлену народними депутатами.

ми Валерієм Черепом та Віктором Сусловим.

У першому читанні сесія без статті 4 прийняла проект закону «Про формування Фонду для здійснення заходів щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та соціального захисту населення».

У другому читанні і загалом прийнято Закон про внесення змін і доповнень до Кодексу законів про працю України (щодо формування бюджету). Суть доповнень до статті 25 — не вимагати під час прийому на роботу довідку про прописку.

Сесія прийняла постанови Верховної Ради щодо звітів про роботу Національного банку, баланс його діяльності та зведений баланс банківської системи і розподіл прибутку Національного банку за 1995 і 1996 роки. Звіти прийнято, а на пропозицію народного депутата Олександра Кожука Верховна Рада дала доручення уряду й Національному банку підготувати проект закону про Державний бюджетний банк.

У першому читанні прийнято закон про збір на обов'язкове соціальне страхування в разі безробіття.

У режимі постійного голосування Верховна Рада провела друге читання проекту закону про оренду землі і прийняла його. Наступного тижня доопрацьований згідно із підсумками обговорення законопроект мають подати на третє читання.

Вечірнє засідання Верховної Ради розпочалося слуханням довгоочікуваного питання — проекту закону України про Державний бюджет України на 1997 рік, поданого на друге читання.

Сесія повернулася до розглянутого напередодні законопроект про формування Фонду для здійснення заходів щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та соціального захисту населення і в підсумку голосування в цілому прийняла доопрацьований закон, за яким до фонду будуть надходити відрахування на рівні 10 процентів, а бюджетні організації таким податком не облагатимуться.

Верховна Рада продовжила загальне обговорення проекту закону про Державний бюджет України на 1997 рік та інформації Кабінету міністрів про підсумки виконання Державного бюджету 1996 року, про використання бюджетних коштів, які надійшли в 1997 році, а також про виплату заробітної плати в бюджетних галузях. Підсумок дискусії підбив Голова Верховної Ради Олександр Мороз, який виклав і ряд умов щодо бюджетного процесу взагалі і політичних спекуляцій навколо нього зокрема.

Верховна Рада внесла зміни і доповнення до Закону про державне регулювання виробництва і торгівлі спиртним етиловим, коньячним і плодovým, алкогольними напоями і тототонними виробами, які впорядковують питання виробництва і збуту продукції, та зміни до статті 200 Кодексу України про адміністративні правопорушення стосовно формування бюджету. Працевлаштовані дозволено приймати на роботу громадян України, в паспорті яких немає прописки.

Прес-служба
Верховної Ради України.

Офіційно

Нарада в Голові Верховної Ради України

На початку наради з головами комітетів та керівниками депутатських фракцій і груп О. Мороз проінформував про роботу Верховної Ради у червні. Місяць був продуктивним. Розглянуто 90 питань, прийнято 28 законів. 15 законопроектів ухвалено в першому або другому читанні. Розпочато розгляд проекту держбюджету на цей рік у другому читанні.

Далі учасники наради обговорювали процедуру розгляду бюджету—97. У вікторок передбачається постійне прийняття, затим узгодження статей, які не відповідають Конституції і чинному законодавству, з тим щоб цього тижня закон ухвалити остаточно. У багатьох виступах шлося про те, що максимально збільшити видатки на освіту, медицину, загалом на соціальну сферу. Лунала аргументована критика проекту, адже порівняно з бюджетом минулого року на ці та інші галузі кошти значно скорочено.

На нараді обговорено розклад засідань Верховної Ради 24—27 червня та 1—4 липня. Дискусію викликали, зокрема, законопроекти про статус столиці України міста Києва та пропозиції Президента до закону «Про Кабінет міністрів України».

Шлося також про пропозицію Голови Верховної Ради України розглянути бюджетну резолюцію на два роки —1998—1999-й. Було порушено питання про дообрання члена Конституційного суду, про проведення в п'ятницю, 27 червня, урочистого засідання з нагоди першої річниці Конституції України та ін.

Прес-служба
Верховної Ради України.

Зменшити соціальну напруженість у бюджетній сфері й водночас вклястися у межі кошторисного дефіциту обсягом 5,6 відсотка від ВВП. Про це йшлося на нараді голів комітетів, груп і фракцій, яку провів у понеділок Голова Верховної Ради України Олександр Мороз. Депутати, обговорюючи процедуру постійного ухвалення основного фінансового документа держави, пропонували різні підходи у визначенні пріоритетів державного фінансування медицини й освіти — від емісії до жорсткого скорочення витратної частини бюджету. Називалися й різні джерела скорочення управлінського апарату, зокрема урядового, приватизація державного майна, залучення прихованих у тіньовій економіці капіталів. Та всі вони, разом узяті, все ж таки не дозволяють ухвалити реальний бюджет. Прийнятні лунали думки про те, що коли сповни покрити витрати на утримання виконавчої влади, то для медицини не залишиться зовсім нічого. А голова Комітету з питань фінансів і банківської діяльності Віктор Суслов переконував, що для шкільного розв'язання проблем з виплатою пенсій або фінансування освіти потрібно виробити єдину політику в економічних комітетах Верховної Ради і настійливо провести її в бюджеті.

Голова Комітету з питань бюджету Микола Азаров повідомив, що обчислювалися всі можливі прогностичні варіанти щодо джерел надходжень до бюджету, і вивисок один: видатки слід скоротити на 3,5 мільярда гривень.

Отож і думка, що її висловили у багатьох виступах депутати, була спільною: нинішній бюджет кризовий, і, врешті, він не здатний радикально змінити ситуацію в економіці на ліпше. Без зовнішніх запозичень нам не обійтись, причому вже нині для обслуговування боргів спрямовуються кошти з держбюджету... Таке становище ставить під загрозу суверенітет і незалежність держави. І не в ухваленні чи неухваленні бюджету головна проблема для країни. Бюджет був ухвалено. Прийняти намічено прийняти його наступного четверга. А от як подолати кризу влади?

Введення закону про ПДВ може бути відкладено

(Початок на 1-й стор.)

Зрозуміло, що бюджет від цього не витрає. Тому Спілка орендаторів та підприємців пропонує запровадити по всій Україні одну універсальну ліцензію на торгівлю діяльністю, залишивши окремі ліцензування лише для таких товарів, як зброя, алкоголь тощо.

Також під час дискусії було порушено питання оподаткування, в тому числі й податком на додану вартість. На що голова Комітету з питань фінансів та банківської діяльності Віктор Суслов заявив, що на розгляд Верховної Ради може бути поставлено питання про перенесення терміну введення в дію Закону «Про податок на додану вартість» з 1 липня нинішнього року на 1 січня наступного з тим, щоб краще до цього підготуватися. Адже вже сьогодні в законі проявлялося дуже багато вузьких місць — наприклад, тільки за заборгованостями підприємцям треба буде сплатити 3,5 мільярда гривень.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про підтвердження Гарантії, наданої Україною на користь Корпорації розвитку експорту Канади

Верховна Рада України постановляє:
Підтвердити Гарантію, надану Україною на користь Корпорації розвитку експорту Канади відповідно до Угоди між Державним експортно-імпортерним банком України та Корпорацією розвитку експорту Канади, укладеної 25 липня 1995 року, щодо кредиту Канади в розмірі 20 мільйонів канадських доларів.

Голова Верховної Ради України
О.МОРОЗ.

м. Київ, 11 червня 1997 року.
№ 330/97-ВР

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди про заснування Чорноморського банку торгівлі та розвитку

Верховна Рада України постановляє:
Угоду про заснування Чорноморського банку торгівлі та розвитку, підписану від імені України 30 червня 1994 року в м. Тбілісі, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України
О.МОРОЗ.

м. Київ, 17 червня 1997 року.
№ 348/97-ВР

Кого і як будемо обирати?

ЯК ВИДОМ, законопроект про вибори, який з такими труднощами «стартував» у парламенті, до «фінішу» так і не дійшов. 18 червня більшість голосів його знято «за дистанції». Тимчасовий спеціальний комітет під головуванням Валерія Мішури доручив підготувати нову редакцію закону. Зрозуміло, таким рішенням залишилися незадоволені не тільки автори «страдницького» документу, а й усі прихильники пропорційної та змішаної виборчої системи. Представники партій, що завоювали міцні позиції в суспільстві, занепокоєні оцінками у «світлому» провадженні законопроекту, наводять численні докази на користь партійного принципу майбутніх виборів. З цим, закономірно, не погоджуються мажоритаристи: на їхню думку, мажоритарний принцип на даному етапі повніше відбиває інтереси суспільства. Ми звернулися до представників різних депутатських груп і фракцій з проханням прокоментувати ситуацію, що склалася довкола законопроекту про вибори, мотивуючи при цьому свої позиції, які позначилися загалом на результатах голосування 18 червня.

Валерій МІШУРА, голова Тимчасової спеціальної комісії з доопрацювання закону про вибори народних депутатів України, комуністична фракція:

— Проект передбачав змішану систему виборів: половину депутатів обирати по одномандатних округах, половину — за партійними списками. Ця концепція і стала провідною під час розробки нового виборчого закону. При цьому з решти семи проектів комісія взяла все найбільш доцільне, нове, консолідуюче.

Що, зрештою, вишло? На думку фахівців, яким комісія подавала проект закону на юридичну експертизу, вироблено правове грамотний, добротний законодавчий акт. Підтвердженням цього є те, що під час розгляду його на сесії (5 березня ц. р.) закон прийняли в першому читанні (232 голоси «за»). Такий рейтинг свідчить, зокрема, і про високу узгодженість основних позицій різних політичних сил, представлених у комісії.

Тоді чому ж закон не прийнято під час обговорення на сесії 18 червня? Вісім разів його ставили на голосування. І щораз на табло системи «Рад» висвічувалися слова: «не прийнято». В чому причина?

Іх кілька. По-перше, не всі члени Тимчасової комісії адекватно відбавили позиції фракцій, які їх делегували до комісії.

По-друге, в суспільстві є сили, яким не задовольняє утвердження справжньої демократії. А розроблений нами виборчий закон саме і мав забезпечити рішучий крок до реальної демократії, яка, відомо, починається з політичної відповідальності, з безумовного дотримання законів. Сьогоднішній правовий нігілізм, нехтування законами і те життя, яке середовище, яке цілком задовольняє бюрократично криміналізовану верхівку владних структур. От саме їхні лобі в парламенті і гальмує прийняття нового виборчого закону.

Натомість з'явилися кілька начето альтернативних ідей, за якими видно «вуха» певних політичних, а також кланово-мафіозних сил. Для них більш зручно є мажоритарна система, за якої депутата можна або призначати, або проводити шляхом підкупу виборців. У крайньому разі оті сили задовольняє нинішній склад парламенту, до багатьох його депутатів уже «дібрано ключики» впливу, і вони виконують те, що їм скажуть. Звідси намагання довести під різними приводами недовільність нових парламентських виборів.

Ще одна ідея — провести вибори 98 за старим законом, зробивши в ньому лише деяке косметичне облаштування. Але ж він входить у колізії з новою Конституцією. Отже, доведеться вносити значні зміни. За цим стоїть реальна небезпека, що нові вибори не відбудуться. А це також декотрим було б вигідно.

Новий закон сьогодні є найбільш прийнятним для нашого суспільства. Во веде до встановлення політичної відповідальності за стан справ у державі. А нині біда полягає

в тому, що ніхто ні за що не відповідає: ні Президент, ні уряд, ні парламент. А коли до парламенту прийдє якась конструктивна більшість, вона зможе впливати на урядову політику. Адже прем'єр-міністр треба буде формувати уряд, програма дій якого відповідатиме програмі певної політичної партії або блоку, що перемогли на виборах.

Вирішення долі нового виборчого закону перенесено на наступну сесію. Прийняття його означатиме крок уперед до утвердження реальної демократії. А консервування старого може обернутися для України великою бідою. Вибір — за нами. Як і відповідальність за можливі наслідки.

В'ячеслав ЧОРНОВІЛ, голова фракції Народного руху:

— Уся наша фракція, в тому числі і я, голосували за проект закону про вибори народних депутатів на змішаній основі.

Усі, мабуть, пам'ятають, що Рух добивався виборів навіть не на змішаній, а на пропорційній основі ще з 1992 — 1993 років.

В Україні поки що не структуровано суспільство. Закон про вибори, який прийнято у 1993 році, можливо, один з найгірших законів, що діють у посткомуністичному світі. Щось подібне є лише в Білорусі. Цей закон не дає державі нормально розвиватися.

Наступна проблема — неструктурованість уряду. Якби якісь політичні сили становили більшість, то на посаду Прем'єр-міністра прийшов би представник цих політичних сил. І, отже, було б сформовано уряд — інакше він не мав би перспективи.

Сьогодні в нас безпартійний Президент, безпартійний більшість міністрів, навіть, незважаючи на постійне вербування, безпартійний більшість депутатів парламенту. Отже, це — абсолютно аномальне явище, яке не має аналогів у світі.

На жаль, я сказав би, шкідливі інтереси частини депутатів взяли гору над здоров'ям логікою і над турботами про долю України.

Але найбільше нас стурбувало те, що проти структурування суспільства голосували представники депутатських груп, які вважаються близькими до Президента і Прем'єр-міністра. З депутатської групи «Конституційний центр», яка має репутацію пропрезидентської, з 56 депутатів 40 не голосували за виборчий закон. У пропрем'єрській групі «Єдність» із 31 депутата 21 також не голосував за вибори на новій основі.

Отже, напрошується висновок, що це — позиція Президента і прем'єра: вони хочуть увічнити безсистемне суспільство? Невже вони думають, що в каламутній водичці легше рибку ловити? Як так не думаю. Президент повинен бути адекватний у стабільності і чітко працюючому парламенті, інакше у нього не буде перспектив.

Я хотів би звернути увагу на один дуже цікавий момент. Проти змішаної системи проголосували ті, хто голосував за Конституційний договір. А в договорі чітко чорним по білому записано, що має бути змішана виборча система. Що, ситуація

змінилася, як намагався пояснити один з депутатів? Як була два роки тому, така й залишилася. Навпаки погіршилася через неструктурованість парламенту. Просто більшість з них було кулено: дехто мав просування по службі і тому подібне. От вони тепер і показали справжнє обличчя.

Мене здивувало, що цього разу не голосували за змішану систему навіть представники невеличких партій, які підтримували її раніше. Наприклад, Конгрес українських націоналістів, Українська республіканська та Республіканська християнська партії. То навіщо тоді їхні партії? Вони ж перспективи не матимуть.

Отже, вибором варто було б звернути увагу на позицію і поведінку обох груп депутатів.

Геннадій САМОФАЛОВ, керівник Міжрегіональної депутатської групи:

— Позиція нашої групи чітка: по-перше, ми готові були розглядати законопроект про вибори, брати участь у його прийнятті, але тільки після схвалення бюджету-97. Вважаємо святотатством пропозиції, що лунали напередодні 18-го: приймати ці обидва закони в пакеті.

По-друге, щодо найприроднішого моменту — майбутньої виборчої системи: у нас є представники п'яти партій у групі, однак лише три човики нині підтримують змішану систему, решта — мажоритаристи. Особито я раніше також голосував за змішану, але змущений був змінами своє ставлення до неї. Як і більшість моїх колег, до речі. Ми розуміємо, що треба створити всі умови для структуризації парламенту, чіткої розстановки сил, без чого, напевно, неможливий поступ. Але, аналізуючи останні події, загальною є стан речей, я переконався, що сьогодні немає партії, яка справді б взяла на себе всю відповідальність і, що це головніше, змогла б змінити ситуацію на краще. То про які партійні вибори можна говорити? Вважаю, що нині кожний депутат повинен поза всякими списками довести через вибори свою потрібність у цьому залі. Мене мало хвилюють «деталі» — один тур чи два, інші цифри, закладені у майбутньому законі: гадаю, якщо люди доиряють якомусь кандидату, він прийдє до парламенту через будь-який «поріг».

Три роки показали: крім багатобачливих гасел, мало що змінилося в законодавчому плані. «Проходять» «замовні» закони, які обслуговують лобістські інтереси. До речі, за них активно голосують представники різних фракцій. Очевидно, партійний принцип — не панacea... Ми не боїмося і фінансової «міни», якою погрожують прихильники партійних виборів: по-перше, «грошові мішки» почнуть активно «витрусуватися» за будь-якої системи. По-друге, що обнадійливо, сьогодні дуже змінився менталітет виборця, його важко обдурити чи засліпити блиском «зелених». Через це вже проходили.

Віктор МЕРКУШОВ, керівник депутатської групи «Єдність»:

— У погляді на виборчу систему більшість членів «Єдності» також пройшла через певну еволюцію. Хоча в нас є представники кількох партій, ми переважно голосували за мажоритарну систему. З 18 червня не погодилися, щоправда, сім чоловік: безперечно, в них спрацював «командний інстинкт»: гуртом легше не тільки батька бити, а й одержати депутатський мандат. Ось тільки питання, для чого? Інтереси партії чи всього суспільства?

Ми чудово розуміємо переваги політично структурованого суспіль-

ства: звичайно, пропорційна чи навіть змішана системи, за ідеєю, повинні сприяти цьому процесові. Але... Зізнаймося чесно, поданий законопроект не адекватний розвитку українського суспільства, політичній системі, стану демократії. Розгляньмо цей документ з такої точки зору: кому це потрібно? Нам кажуть, суспільству й Україні. Переконали, що змішана система, а тим паче пропорційна, — це передчасний крок. До структуризації суспільства треба йти природним шляхом, а не через штучне підштовхування. Залишаючи мажоритарну систему як основний принцип, наша група і я особисто не виключаємо, що висунування кандидатів повинно йти від партії чи, можливо, якихось громадських організацій. Це й буде нормальним кроком до демократизації суспільства.

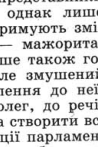
Візьмо приклади розвинених країн — Франції, Великобританії, США: вони чудово існують і за мажоритарної системи. До речі, я розмовляв з іншими зарубіжними парламентаріями, і вони не приховували, що більшість з них готова відмовитися від партійної системи. Чому ж нам не висунути конкретно якогось кандидата і, виходячи з його програми, у такій спосіб голосувати за комуністів, соціалістів, республіканців, рухівців?

І ще один момент, чому цей закон не треба було приймати. Якби в нас сьогодні були партії, що йдуть паралельним курсом: з однаковою орієнтацією на демократичне майбутнє, але різницею в «нюансах» — наприклад, у підходах до реалізації економічних реформ чи податкової політики. Однак нині, на жаль, у нас найбільший вплив мають партії, які альтернативні за своєю суттю, цілком протилежні у поглядах. Україна і так перебуває у суперечці, а якщо ще дати змогу партіям йти до влади через пропорційну систему, це призведе до ще більшого хаосу: перемогу здобуде одна з альтернативних партій. Це все одно, що переповнений водою човном, який і так ледь-ледь рухається, доручити веслувати двома протилежними силами. Що з цього вийде? Та піде на дно!

Я в жодному разі не боюся приходу до влади комуністів чи соціалістів, але уявіть собі: сьогодні вони переможили і знову став «германчак». До того ж я з програмою, яка передбачає націоналізацію та інші засади «світлого завтра»... А потім, скажімо, до влади знов повернуться люди з демократичною спрямованістю. Згадайте човен, і вам буде зрозуміло, що станеться з нашим суспільством.

Тому, на мій погляд, сьогодні найраціональніша, найприйнятніша — мажоритарна система. Так, потрібно знизити поріг, прибрати всі перешкоди, які роблять вибори нескінченними: тут дискутуємо, будь ласка. А щодо основного принципу — зась.

Нам кажуть, що за мажоритарною системою легше купити місце в парламенті. Така небезпека є за будь-якої системи. Але вартість виборів за мажоритарною системою все-таки менша. Партіям доведеться викладати набагато більше грошей, а не, врешті-решт, обійдеться тому ж таки виборцеві значно дорожче. Пригадаймо приклад Росії, де з комуністами пройшли сильні підприємці, які не мають нічого спільного з поглядами лівих. Партії просто продають і продаватимуть ці місця. Якщо ж, наприклад, маю кількість тисяч доларів (а вже навіть визначено ціну за партійними списками), мені нічого не варто придбати до будь-якої сили. Отже, повторюю, фінансовий фактор спрацює за будь-якої системи, але за пропорційною він потужніший.

Пілотування
Людмила КОХАНЕЦЬ
Іван ДМИТРЕНКО
Володимир КОРОЛЮК

Верховна Рада України 7 сесія

РЕЗУЛЬТАТИ ПОІМЕННОГО
ГОЛОСУВАННЯ

питання № 29

Голосування проведено 18/06/97 11 годин 41 хвилини

Про проект Постанови
Верховної Ради України
про деякі положення проекту Закону
України «Про вибори народних
депутатів України»

В голосуванні взяло участь 315

ЗА — 211 ПРОТИ — 47 УТРИМАЛОСЬ — 12 НЕ ГОЛОСУВАЛО — 45

Рішення НЕ ПРИЙНЯТЕ

Не входить до складу фракцій і груп
ЗА — 16 ПРОТИ — 7 УТРИМАЛОСЬ — 4
НЕ ГОЛОСУВАЛО — 1

Бобриньов О. В.	43	ЗА
Будадун Ю. О.	438	ЗА
Вітован О. В.	275	ЗА
Вітренко Н. М.	346	ПРОТИ
Гураїв Е. Й.	294	ЗА
Дем'ян Г. В.	281	УТРИМ.
Ільсевич Я. М.	282	ЗА
Кондратюк А. О.	378	ЗА
Круцик Р. М.	202	ПРОТИ
Лук'яненко Л. Г.	68	ЗА
Марченко В. Р.	348	ПРОТИ
Матковський О. Б.	339	ЗА
Мороз О. В.	223	ЗА
Пронюк Е. В.	378	ЗА
Недвіга Г. М.	57	ЗА
Нідаїєв О. І.	214	УТРИМ.
Носов В. Б.	319	УТРИМ.
Омельчук Р. Ю.	334	УТРИМ.
Парасунюк М. В.	51	НЕ ГОЛ.
Пронюк Е. В.	205	УТРИМ.
Ратушний М. Я.	361	ПРОТИ
Семенов В. П.	159	ЗА
Симоненко І. П.	440	ПРОТИ
Смирнов Є. Л.	61	ПРОТИ
Степенко В. І.	33	ПРОТИ
Тешко Я. Й.	201	ПРОТИ
Тешенко О. М.	256	ПРОТИ
Тима Ю. К.	365	ЗА
Тимошенко Ю. В.	229	ЗА
Ткаченко О. М.	430	ПРОТИ
Хмара С. І.	261	ЗА
Хомин М. В.	338	ЗА
Шандарко О. І.	266	ЗА
Шеховцов О. Д.	128	ПРОТИ
Ярошинський Б. Х.	337	ЗА

Комуністи України за соціальну
справедливість і народодовладдя
ЗА — 68 ПРОТИ — 2 УТРИМАЛОСЬ — 0
НЕ ГОЛОСУВАЛО — 4

Аксененко С. І.	254	ЗА
Анненков Є. І.	245	ЗА
Зельський В. І.	189	ЗА
Зінченко М. І.	382	ЗА
Боженко О. В.	285	ЗА
Вознюк В. К.	409	ЗА
Вишневецький Г. В.	120	ЗА
Гармаш Л. І.	375	ЗА
Гмиря С. М.	240	ЗА
Долженко Г. П.	450	НЕ ГОЛ.
Дондик М. І.	259	ЗА
Донченко Ю. Г.	259	ЗА
Дорошевичий М. В.	34	ПРОТИ
Еськов В. А.	241	ЗА
Зачосов В. О.	46	ЗА
Звонарж А. Ю.	310	ЗА
Іванов В. Г.	330	ЗА
Іванов В. О.	393	ЗА
Іванов В. О.	237	ЗА
Кожеников Б. М.	113	ЗА
Кожушко О. М.	145	ЗА
Коропенко А. А.	85	ЗА
Кочерга В. Г.	242	ЗА
Кочерга В. С.	247	ЗА
Красняков Є. В.	118	ЗА
Кризиский Ю. О.	246	ЗА
Кузнецов П. С.	287	ЗА
Куз'єв В. А.	121	ЗА
Кузменко С. Л.	179	ЗА
Лантук В. І.	56	ПРОТИ
Левченко А. І.	243	ЗА
Майборода С. Ф.	284	ЗА
Малевський О. Т.	404	ЗА
Мармазов Є. В.	234	ЗА
Масенко О. М.	330	ЗА
Мирошніченко Ю. О.	26	ПРОТИ
Мішура В. Д.	225	ЗА
Моїсєєв В. М.	131	ЗА
Найда Г. І.	396	ЗА
Немировичський В. Л.	309	ЗА
Олійніков А. В.	143	ЗА
Охрименко К. О.	123	ЗА
Павленко Е. І.	27	ЗА
Панасовський О. Г.	147	ЗА
Парубок О. Н.	424	ЗА
Пасечна Л. Я.	126	ЗА
Рейзман А. В.	143	ЗА
Петренко Д. Д.	255	ЗА
Пилипенко М. В.	29	ЗА
Понеділко В. І.	182	ЗА
Пустовийський В. С.	34	ЗА
Радієв В. І.	351	ПРОТИ
Райковський Б. С.	423	ПРОТИ
Росенко В. Г.	428	ПРОТИ

Самойлик К. С.	403	ЗА
Сизенко Ю. П.	177	ЗА
Симоненко П. М.	150	ЗА
Сісаків В. І.	119	ЗА
Снігач А. П.	399	ЗА
Сокерчак В. М.	314	ЗА
Становий П. С.	236	ЗА
Таран М. В.	280	ЗА
Терещук Б. В.	180	ЗА
Тодоровський С. С.	185	ЗА
Уланов В. М.	258	ЗА
Хмельовський А. П.	140	ЗА
Хунов А. І.	130	ЗА
Целих Ю. Г.	233	ЗА
Цибенко П. П.	253	ЗА
Черевко О. В.	292	НЕ ГОЛ.
Чивков М. В.	443	НЕ ГОЛ.
Чумак М. В.	141	ПРОТИ
Чумаченко М. І.	137	ЗА
Шестаков В. П.	432	ЗА
Штепа Н. П.	124	ЗА
Юрковський А. В.	42	ЗА
Яковенко О. М.	157	ЗА
Яценко В. М.	157	ЗА

Рух за народ, за Україну
ЗА — 18 ПРОТИ — 1 УТРИМАЛОСЬ — 0
НЕ ГОЛОСУВАЛО — 1

Альонин В. Б.	224	ЗА
Глушак П. І.	277	ЗА
Горбаль М. А.	359	ЗА
Горбаток М. П.	16	ЗА
Горохівський Л. Т.	358	ЗА
Григорівний Л. С.	204	ЗА
Жовтків Е. Д.	219	ЗА
Заска І. О.	340	ЗА
Зарудний А. А.	362	ЗА
Кендзьор Я. М.	280	ЗА
Кожин Б. Б.	203	ЗА
Косів М. В.	279	ЗА
Кулішнік В. В.	422	ЗА
Лавриненко О. В.	274	ЗА
Лукашук Є. О.	233	ЗА
Мануленко Г. М.	435	ЗА
Мовчан П. М.	198	ЗА
Танюк Л. С.	267	ЗА
Таран (Терен) В. В.	321	НЕ ГОЛ.
Федоренко Я. В.	326	ЗА
Червоний В. М.	335	ЗА
Чобіт Д. В.	271	ЗА
Черновіл В. М.	357	ЗА
Шевченко В. Ф.	213	ЗА
Шевченко В. І.	340	ЗА
Яселюкський В. А.	407	ЗА

Група «Конституційний центр»
ЗА — 15 ПРОТИ — 10 УТРИМАЛОСЬ — 4
НЕ ГОЛОСУВАЛО — 9

Бакай І. М.	208	ПРОТИ
Бандура О. М.	390	ПРОТИ
Безсмертний Р. П.	220	НЕ ГОЛ.
Бондаренко В. С.	252	ПРОТИ
Борзих О. І.	238	ПРОТИ
Буткевич В. Г.	59	ПРОТИ
Волковецкий С. В.	199	ПРОТИ
Голубченко А. К.	188	ЗА
Горбатов В. М.	32	ПРОТИ
Горинь Б. М.	356	ПРОТИ
Дюмон О. О.	371	НЕ ГОЛ.
Євдокимов В. О.	301	НЕ ГОЛ.
Євтухов В. І.	460	ЗА
Ємєч О. І.	248	ЗА
Жулинський М. Г.	64	ЗА
Заска А. А.	110	ПРОТИ
Звягельський Ю. Л.	110	ПРОТИ
Іоффе Ю. Я.	248	ПРОТИ
Калінік В. М.	164	ЗА
Капустан В. Н.	327	ПРОТИ
Кармазюк Ю. А.	373	ПРОТИ
Карпов О. М.	372	ПРОТИ
Кияк Т. Р.	431	НЕ ГОЛ.
Кіримов І. З.	218	НЕ ГОЛ.
Климуш О. Д.	172	НЕ ГОЛ.
Ковалюк М. П.	325	ПРОТИ
Колодій В. Е.	239	ПРОТИ
Коршунський І. Ю.	174	НЕ ГОЛ.
Кравчук Л. М.	364	ЗА
Лобченко А. О.	303	НЕ ГОЛ.
Медведчук В. В.	171	НЕ ГОЛ.
Мостиский А. Б.	67	ЗА
Муляев В. С.	197	ПРОТИ
Осадчук П. І.	206	УТРИМ.
Павловський М. А.	405	ЗА
Паско С. О.	426	УТРИМ.
Пилипчук В. М.	196	ПРОТИ
Плюш І. С.	445	НЕ ГОЛ.
Пороховський М. І.	341	ПРОТИ
Процьят Т. І.	268	УТРИМ.

Рябець М. М.	173	НЕ ГОЛ.
Севрюков В. В.	297	ЗА
Семіоненко В. П.	366	ПРОТИ
Сирота М. Д.	188	ПРОТИ
Співченко Ю. П.	165	НЕ ГОЛ.
Стецьків Т. С.	273	ЗА
Стой О. М.	142	ПРОТИ
Сургай М. С.	192	ЗА
Ткаченко С. К.	31	ПРОТИ
Франчук І. А.	35	ПРОТИ
Череп В. І.	350	ПРОТИ
Шаров І. Ф.	41	ПРОТИ
Шейко П. В.	263	ЗА
Юхновський І. Р.	263	ЗА
Яворський В. О.	228	УТРИМ.

Група «Реформи»
ЗА — 19 ПРОТИ — 1 УТРИМАЛОСЬ — 2
НЕ ГОЛОСУВАЛО — 5

Білас І. Г.	278	НЕ ГОЛ.
Білоус Г. О.	317	ЗА
Бондаренко В. Д.	8	ЗА
Бурякський О. М.	342	ЗА
Головко В. І.	318	НЕ ГОЛ.
Габар М. Ф.	176	НЕ ГОЛ.
Єльнякєвич О. С.	394	ЗА
Ємельянов В. М.	283	ЗА
Єрмак А. В.	193	ЗА
Євдокимовський І. В.	49	ЗА
Коваленко А. А.	11	ЗА
Ковтунець В. В.	333	УТРИМ.
Колішук І. Б.	242	ПРОТИ
Костіцький В. В.	195	ЗА
Лановий В. Т.	17	ПРОТИ
Омельчук Г. О.	322	ЗА
Орещук Ю. М.	169	ЗА
Остап І. І.	250	НЕ ГОЛ.
Петренко М. М.	264	ЗА
Понімаренко Б. Й.	422	ПРОТИ
Соболев С. В.	183	ЗА
Стетович В. М.	38	ЗА
Судинський Ф. С.	184	ЗА
Терехов С. А.	280	ЗА
Чепель С. І.	170	ПРОТИ
Чукмасов С. О.	81	НЕ ГОЛ.
Швидкий П. Е.	276	УТРИМ.
Шиньков В. І.	296	ПРОТИ
Ягоферов А. М.	235	ПРОТИ

Група «Єдність»
ЗА — 4 ПРОТИ — 4 УТРИМАЛОСЬ — 1
НЕ ГОЛОСУВАЛО — 5

Бабін В. Г.	97	ПРОТИ
Байрак М. В.	83	ПРОТИ
Борисюк Л. В.	21	ПРОТИ
Борисюк С. В.	91	ПРОТИ
Борисюк Л. Ю.	84	НЕ ГОЛ.
Гладуш В. Д.	92	ПРОТИ
Гуров В. М.	90	ЗА
Данча М. Д.	175	НЕ ГОЛ.
Дидик П. А.	380	ПРОТИ
Жиківський Л. М.	77	ПРОТИ
Костюченко П. І.	105	НЕ ГОЛ.
Кочерга В. П.	88	ПРОТИ
Лазаренко П. І.	105	ПРОТИ
Литвин В. В.	94	ПРОТИ
Лященко К. Д.	79	ПРОТИ
Меркуш В. Т.	78	ПРОТИ
Михайленко С. М.	104	УТРИМ.
Маскаленко А. І.	76	ПРОТИ
Овчаренко П. П.	73	ПРОТИ
Омельч В. С.	100	ПРОТИ
Паламарчук В. О.	291	ПРОТИ
Токинянов М. О.	135	ПРОТИ
Рибченко О. В.	75	ПРОТИ
Савченко В. Г.	86	ЗА
Селіфонтьєв С. І.	80	ЗА
Славов М. А.	13	ПРОТИ
Степанов Д. П.	87	ПРОТИ
Таранов О. С.	372	НЕ ГОЛ.
Тихонов В. Г.	101	ПРОТИ
Харламов В. Г.	103	ПРОТИ
Чорноусенко О. І.	379	НЕ ГОЛ.

Міжрегіональна депутатська група
ЗА — 8 ПРОТИ — 4 УТРИМАЛОСЬ — 0
НЕ ГОЛОСУВАЛО — 3

Азаров М. І.	115	ЗА
Алексєєв В. Г.	369	ЗА
Безуглий А. Г.	398	ЗА
Болдырев Ю. О.	242	НЕ ГОЛ.
Жуничин А. П.	412	ПРОТИ
Іщенко О. І.	432	ПРОТИ
Коген Ю. Б.	374	ПРОТИ
Пехота В. І.	36	ПРОТИ
Писаренко А. А.	111	ЗА
Пісаренко В. В.	419	ЗА
Попельчук І. В.	434	ПРОТИ
Пшеничка О. М.	40	ПРОТИ
Ринагов Г. В.	316	ЗА
Самославов Г. Г.	121	ПРОТИ
Стародубов Г. М.	32	ЗА
Степанов О. С.	349	НЕ ГОЛ.
Сторіжко В. Ю.	132	ЗА
Татаринова А. А.	169	ПРОТИ
Товт М. М.	74	НЕ ГОЛ.
Тютін В. О.	156	ПРОТИ
Черновіцький Л. М.	5	ПРОТИ
Чикал А. В.	60	ПРОТИ
Яковий І. О.	139	ЗА
Янко С. В.	30	ПРОТИ

Група «Незалежність»
ЗА — 5 ПРОТИ — 10 УТРИМАЛОСЬ — 0
НЕ ГОЛОСУВАЛО — 1

Бережний О. Т.	391	ПРОТИ
Бризулов В. П.	52	ЗА
Васильєв Г. А.	109	ПРОТИ
Вернигора Л. П.	332	ПРОТИ
Гетьман В. П.	426	ПРОТИ
Дронь А. А.	419	ПРОТИ
Запорожець Ю. М.	286	ПРОТИ
Ігнатенко О. С.	363	НЕ ГОЛ.
Карнаух М. В.	323	ПРОТИ
Карпачев Н. І.	305	ПРОТИ
Крук Ю. В.	140	ПРОТИ
Кулаков А. А.	328	ЗА
Ландик В. І.	114	ЗА
Миринський Л. Ю.	25	ПРОТИ
Мозер Г. Е.	154	ПРОТИ
Олійник В. І.	388	ПРОТИ
Піскуновський К. В.	63	ПРОТИ
Радченко Г. Ф.	442	ПРОТИ
Раханський А. В.	30	ПРОТИ
Рудик І. Л.	405	ПРОТИ

Свято В. П.	416	ПРОТИ
Сєргєнєв В. І.	295	ПРОТИ
Симоненко В. К.	298	ПРОТИ
Чурута М. І.	251	ПРОТИ
Юхимчук А. П.	50	ЗА

Група «Соціально-ринковий вибір»
ЗА — 6 ПРОТИ — 2 УТРИМАЛОСЬ — 1
НЕ ГОЛОСУВАЛО — 7

Амільянов В. Ф.	116	НЕ ГОЛ.
Анісімов Л. О.	178	НЕ ГОЛ.
Бортник В. Ф.	413	ЗА
Германчук П. К.	72	ПРОТИ
Динейкін Г. І.	450	ПРОТИ
Дмитренко О. І.	244	ПРОТИ
Жеребський С. П.	270	ЗА
Жеребський С. П.	395	ЗА
Крандакова О. В.	38	ЗА
Кужель О. В.	181	ЗА
Марчук Є. К.	324	УТРИМ.
Масол В. А.	446	УТРИМ.
Мірошніченко Л. М.	136	ПРОТИ
Новіков О. В.	209	ПРОТИ
Пудрик В. Ю.	134	НЕ ГОЛ.
Терещук В. М.	187	ЗА
Ткаченко В. А.	347	НЕ ГОЛ.
Уваров Г. Ю.	186	НЕ ГОЛ.
Ульянов В. Г.	168	ПРОТИ
Чеботаров В. П.	227	ЗА
Черемис В. В.	265	ЗА
Чечетов М. Л.	125	ПРОТИ
Шеренін Ю. Л.	40	НЕ ГОЛ.
Щербина В. П.	147	ПРОТИ

Фракція Аграрної партії України
ЗА — 13 ПРОТИ — 3 УТРИМАЛОСЬ — 0
НЕ ГОЛОСУВАЛО — 1

Бардин Я. Б.	216	ЗА
Боровик О. Г.	447	ЗА
Васюра І. І.	428	ЗА
Глух К. Т.	69	ЗА
Глух І. С.	290	ПРОТИ
Горбаток М. Д.	158	ПРОТИ
Гошовська В. А.	386	ПРОТИ
Даниленко С. А.	221	ЗА
Душеюк П. Г.	429	ПРОТИ
Завальська В. О.	232	ПРОТИ
Карасюк С. М.	427	ПРОТИ
Кириленко І. Г.	96	ЗА
Кішчик П. А.	326	ЗА
Кравчук В		

КОРОЗІЯ

некомпетентності, зловживань та байдужості, що з'їдає суднобудівну галузь

(Початок на 1-й стор.)

СИТУАЦІЯ ж у суднобудівній галузі свідчить, що на такий розвиток подій можна сподіватися і на інших заводах, якщо урядом не буде вжито кардинальних заходів. А вже на сьогодні дана галузь — багатопрофільний комплекс, до складу якого входять 9 суднобудівних заводів, 6 підприємств суднового машинобудування, 12 — морсько-приладобудування, 27 науково-дослідних інститутів та конструкторських бюро. У Миколаєві, наприклад, де більшість населення так чи інакше пов'язана із суднобудуванням, проблеми виживання підприємств стали проблемами виживання людей. Що це справді так, свідчить і такий факт: під час спілкування із жителями міста у приймальні голови міськради Олександра Берднікова виявилось, що всі відвідувачі так чи інакше мають відношення до заводу галузі.

І саме тому так багато працівників затримують П. Криж, маючи реалізацію на це з боку складних структур. Обидві питання «хто винен?» поки що заступило не менш важливе: «що робити?» І у першому, і в другому роблять спробу розібратися й ваші кореспонденти.

1. Борги, як камінь на шиї

Те, що суднобудування є однією з пріоритетних галузей народного господарства нашої країни, ніхто не ставить під сумнів, бо саме такою вважає її уряд України. Проблеми ж особливо зрими у Миколаєві, який розвивався і ріс разом із суднобудівними підприємствами. Нині їх тут три. Це — державні підприємства «Чорноморський суднобудівний завод», суднобудівний завод імені 61 комунара та ВАТ «Суднобудівний завод «Океан». Про минулі успіхи і нинішні проблеми кожного з них буде сказано окремо, але спершу — про загальний стан галузі.

Спад виробництва тут особливо помітний останні три роки. Зокрема, минулого, порівняно з 1995 роком, він становив на ЧСЗ 27,4 відсотка, суднобудівному заводу імені 61 комунара — 43,9, «Океані» — 47 відсотків. На десятки мільйонів гривень зросла кредиторська заборгованість, нестача обігових коштів, заборгованість із зарплати, платежів до бюджету.

Парадоксально, але нині, чим більше суднобудівники випускають продукції, тим більших збитків зазнають. Унаслідок зростання собівартості суден лише торік збитки ЧСЗ становили 13,9 мільйона гривень, заводу імені 61 комунара — 8,4 мільйона, «Океану» — 3,4 мільйона гривень. Слід мати на увазі, що контракти, які стали збитковими, довгострокові, а підписано їх із грецькими фірмами «Авін» та «Ласкардіс Шіппінг К». Отже, опротестувати ці розірвати їх можна лише через міжнародний суд.

2. Чи знає права рука, що робить ліва

Перші труднощі суднобудівники, як і інші підприємства-експортери, почали відчувати з початком змін у системі валютного регулювання та цінової політики. Так, протягом 1993—1995 років курс долара США збільшився у 10 тисяч разів, офіційний рівень інфляції у 20 тисяч разів, а ціни на основні матеріали, комплектувальні та енергоносії у 50 — 70 тисяч разів. Як наслідок — обігові кошти підприємств з 50 відсотків у 1993 році скоротилися до 2 відсотків у минулому. Значні втрати підприємств і від курсової різниці за умови об'ємного продажу 50 відсотків загального обсягу надходжень іноземної валюти та її купівлі для власних потреб. Отже, на словах — турбота про галузь, а на ділі — держава перетворилася на великого лихваря. Внаслідок цього ЧСЗ за цей час втратив 25 мільйонів гривень, завод імені 61 комунара — 23 мільйони гривень. Нестача обігових коштів на названих підприємствах завдяки «турботам» держави становила, відповідно, 105,4 мільйона та 29,9 мільйона гривень, а на «Океані» — 75 мільйонів гривень.

До об'єктивних причин спаду виробництва слід, очевидно, віднести й адміністративну політику кредитування. Адже на суднобудівних заводах з довготривалим цик-

лом виробництва півтора — три, а то й п'ять років банківські кредити мають вирішальне значення, бо замовник авансує лише 20—40 відсотків вартості судна. Через відсутність у державі системи довгострокового кредитування підприємства змушені були звертатися до комерційних банків, які давали короткострокові кредити під відсотки, значно вищі за рівень інфляції. І поступово суднобудівні заводи перетворилися на вічних боржників.

А тепер згадаймо, з якою пошаною та з якими фанфарами підписувалися контракти з іноземними фірмами. Наголосимо — робилося це під урядові гарантії. Отже, у Кабміні, відповідальному міністерстві мали б продумати все так, щоб комар носа не підточив.

Насправді ж керівництво підприємств, урядовці, по суті, жили одним днем. Бо укладали довгострокові контракти за фіксованими цінами, не враховували можливості зміни кон'юнктури ринку, внутрішніх інфляційних процесів. Унаслідок чого за умови виконання контрактів суднобудівний завод імені 61 комунара матиме 55 мільйонів доларів збитків. На ЧСЗ загальна вартість діючих контрактів становить 222,2 мільйона доларів, і збитки внаслідок їх виконання можуть сягнути 60 млн. доларів.

Як кажуть юристи, незнання законів не звільняє від покарання. Тим паче у цьому конкретному випадку. Бо, хоча на підприємстві всі свої проблеми пов'язують з непрогнозованим зростанням цін на енергоносії та комплектувальні, інфляційними процесами, далеко не все так однозначно, як вважають у Миколаєві та в галузевому міністерстві.

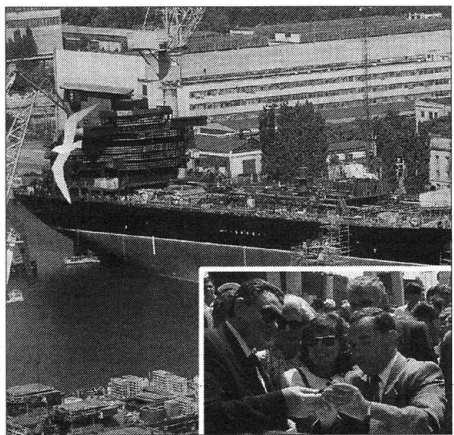
3. Славне минуле ЧСЗ

Без перебільшення можна твердити, що Чорноморський суднобудівний завод добре знайомий корабелями усього світу. Цього року, в жовтні, йому виповнюється 100 років. Завод — своєрідне місто в місті зі своїми вулицями, площами, скверами.

Для довідки. Чисельність працівників у країні для підприємства чини сачала майже 30 тисяч. Саме тут найбільша в Європі верф, на якій збудовано понад тисячу суден і кораблів, десятки тисяч машин, механізмів, котлів, судового обладнання та обладнання для багатьох галузей промисловості.

В акваторії — будівництво ліній кораблів і крейсерів, броненосців і ескадрених міноносців, першого у світі підводного мінного загороджувача «Краб». Тут першими освоїли електроварування корпусів підводних човнів.

Основою і новий потужний метод будівництва великих морозильних траулерів, що давав можливість кожні десять днів відправляти в море плавання одне судно.

Під час спускання на воду судна «Кріті Амбер» (ЧСЗ). Тоді це було весело.

Заводу належить пріоритет у будівництві найбільших у світі китобаз типу «Советская Украина», «Советская Россия», швидкохідних паротурбінних сухогрузів.

Яскравою сторінкою в історії підприємства стало будівництво авіаносця «Москва», «Ленінград», «Київ», «Мінськ», «Новоросійськ», «Баку», найпотужнішого бойового корабля для ВМФ Росії — важкого крейсера «Адмірал флоту Кузнецов».

Науково-технологічний рівень військового і цивільного кораблебудування сприяв тому, що його продукція одержала високе міжнародне визнання й експортувалася майже в усі високорозвинені країни Європи й Азії.

Заступник генерального директора ЧСЗ з виробництва Герой соціалістичної праці Іван Винник — єдиний, хто не уникав зустрічі з нами, може дуже багато і цікаво розповісти про підприємство, якому він віддав 46 років свого життя. Зокрема, про те, що через нього три роки йшли у плавання авіаносці. Водночас, Франція свій перший не може завершити навіть за 6 років. Гордість заводу також — висококваліфіковані професіонали 510 спеціалістів, а досвід будівництва суден і кораблів 50 проектів дозволяє створювати будь-яку, на рівні світових стандартів, суднобудівну продукцію. На жаль, славне минуле не завжди є гарантією такого самого сьогодення чи майбутнього.

4. Сьогодення — катастрофічне, майбутнє — туманне

Іван Винник налаштований оптимістично. Він вважає, що Україна, як морська держава, рано чи пізно почне розвивати суднобудування. Адже військовий, риболовний та вантажний флот старіють, і їх доречніше поновлювати. Сьогодні ж поки що треба, окрім пошуку замовників на будівництво нових суден, розвивати ремонтну базу. Для себе ж особисто Іван Йосипович не бачить різниці в тому, буде чи ні під його керівництвом збудовано на одне судно більше чи менше. У свої майже 70 років він по-юнацькому захоплюється і члїти своєю дією у житті — виробництвом обладнання для дукрових і дів України. Мало того, що воно в десять разів дешевше за зарубіжні аналоги, — надійність значно вища.

Проблеми ж сьогоднішні Іван Винник бачає у непрогнозованих підвищеннях цін на енергоносії та комплектувальні, дипломатично уникаючи оцінки дій колективу і вищого керівництва заводу. Однак чемає нічого таємного, що не стало б явищем. З іншого боку, нам вдалося дізнатися, що нині створилися умови для забезпечення роботою гірше, ніж було після війни. Чисельність працівників скорочено на 10 тисяч чоловік. Ті 16 тисяч, що лишилися, змушені працювати виснажливо. Розуміємо, що керівництво прагне оберегти кращі кадри, та на ділі виходить, як у тій приказці «одина з сопокою, а семеро з ложкою».

Та це лише одна з причин високої собівартості продукції, що випускає завод. І далеко не головна. Основна ж біда у непередуманості, чи, навпаки, силановій політиці під час укладання контрактів на будівництво танкерів-продуктовозів для грецької фірми «Авін Інтернешнл».

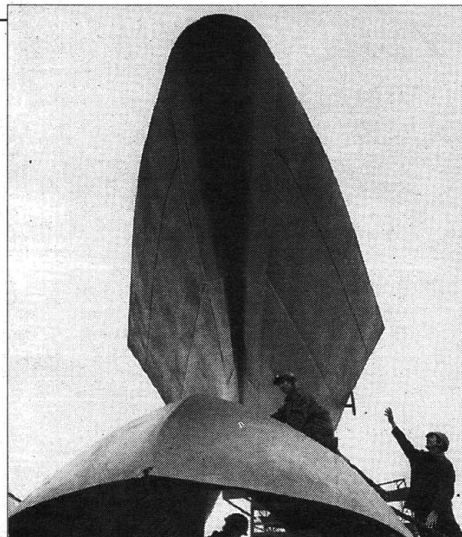
У 1993—1994 роках державне підприємство «Чорноморський суднобудівний завод» уклало контракти з названою фірмою на будівництво дев'яти суден. Зроблено це було під гарантії уряду нашої держави. На момент підписання будівництво кожного з танкерів було оцінено на 10 мільйонів доларів. Рентабельність — 7 відсотків. Але рентабельність вже першого згаданого танкера для заводу склала лише 4,8 відсотка. А будівництво другого і третього завдало підприємству, відповідно, 3,2 та 6,7 мільйона доларів збитків. Кожне наступне судно дасть ЧСЗ, за попередніх розрахунками, ще по 10 мільйонів доларів збитків, які покрити нічим.

Отже, гарантії уряду обійшлися для бюджету, що формується, як відомо, за рахунок платників податків, майже в 60 мільйонів доларів. На питання «хто винен?» у Миколаєві, звичайно, вказують пальцем на Київ. Мовляв, непередбачувана державна політика. Частково воно так, але не зовсім. Не будемо гострити про фактову підготовку до роботи в нових умовах урядових чиновників того часу, які мали б провести відповідну експертизу та спрогнозувати події. Погляньмо на дії керівників підприємств, яких, до речі, тут уже помінялося кілька. Сьогоднішні директори на своїх посадах — щонайбільше по півроку.

За оцінками спеціалістів, під час укладання контракту на ЧСЗ погодилися виготовляти танкери за ціною, яка на 5 мільйонів доларів нижча за світові аналогі. А вартість комплектувального обладнання, яке постачає замовник, навпаки, за оцінками експертів, завищено на 5 мільйонів доларів. Навіть на такий, здавалося би, дрібниці, як фарбування суден, завищення становлять мільйони доларів, бо ці роботи виконують спеціалісти іноземних фірм. Ідучи на те, що комплектувальні, в тому числі й ті, що виготовляються в Україні, постачаються з-за кордону, суднобудівники, а точніше, їх керівники, ставили підприємство у невигідні умови. Чому? Як відомо, діями людей керують інтереси. Корисливий же безкорисливий — сказати про це можуть у даному випадку лише відповідні компетентні органи.

5. У каламутній воді долари водяться?

Втім, сьогодні проводиться розслідування фактів підтасовування контрактних документів ЧСЗ, та адміністрації, що ці пошуки заздалегідь приречені на невдачу. Річ у тім, що всі контракти початку 90-х років проходили че-

рез заступника генерального директора ЧСЗ із фінансів і конверсії Бориса Гольберга. Та на початку 1995 року Борис Семенович із заводу звільнився і деякий час працював економічним консультантом ... грецької фірми «Авін Інтернешнл». Так, саме тієї фірми, з якою ЧСЗ підписав кабальний контракт на будівництво танкерів. Та коли в лютому 1996 року органи СБУ виявили крадіжку тринадцяти тонн чорного металу в одному із цехів заводу, він терміново одержав ізраїльське громадянство і так само терміново втік. Через деякий час колишній миколаївці стали повідомляти з Ізраїлю, що в місті Хаїфа з'явився новий власник чималих маєтностей...

Чи це такий приклад. У 1992 році той самий ЧСЗ віддав у оренду два трибульських траулери норвезькій фірмі «Хансен». Та з 18 мільйонів доларів на завод надійшло лише 200 тисяч. А траулери, попрацювавши на норвезьку фірму, впрікінці були арештовані за несплату портових та інших зборів і продані за ціною металобрухту, хоча були новими. Крапку в цій запутаній і темній історії не поставлено й досі, винних немає, а збитки ЧСЗ становлять майже два десятки мільйонів доларів. Що тут було на першому місці — непрофесійність чи, навпаки, професійно обшарпані корисливі мотиви — відповіді на це змогли б лише відповідні органи. Щоправда, за умови принципності та компетентності у розслідуванні подібних справ.

Та й це не є основні збитки. За словами голови страйкомов ЧСЗ Володимира Серебряного, загальні фінансові втрати, спричинені діяльністю адміністрації заводу, починаючи з 1991 року, сягають півмільярда доларів США. І початок цьому було покладено не безплатною передачею траулерів, не ризикованим контрактом на будівництво танкерів, а розриванням на стапелі корпуса авіаносця «Ульяновск».

Можливо, це емоційний відступ, але розповідають, що чорноморці плакали, бачачи розрізані блоки унікального небудованого корабля. Тож і моральні збитки були й залишаються одним із найбільшійших ударів.

Шість цього все, що відбулося з «Варягом», — лише наслідки. І наприкінці 1994 року головний будівничий, а точніше, той же головний «ліквідатор» корабля, Олексій Середін уже не мав сил запобігти безконтрольному виносу обладнання. Щодо ж «Варяга» підлізали на човнах і виламували все, що могло мати хоч якийсь попит, а вдень продавали крейсер по шматочках. Утім, порівняно із тим, про що йшлося вище, це розкрадання вже навіть не назвеш розкраданням.

Сьогодні продавати вже нічого — залишилися голі каркаси «Варяга», який не знають, куди подіти, — і робітники вийшли на вулиці, оголосивши безстроковий страйк. Та поки що регулярні походи корабельно-чорноморців у робочій одежі і в робочий час центральними вулицями міста призвели лише до того, що на банківському рахунку заводу з'явився невеличка сума, яка пішла на виплату авансу за грудень, частини авансу за січень та на вихідну допомогу скороченим. Решті задовдан запропоновано отримати зарплату натурою — рибними консервами. І багато хто погоджується. А платять консервами з минулого року, переконавшись, що майже безнадійно чекати грошей з Одеси за один із проданих траулерів. Не щастить чорноморцям з цими траулерями...

Що чекає на ЧСЗ у майбутньому? Передусім — акціонування, бо підприємство виведено з числа тих, які не підлягають приватизації. Однак важко сказати, чи кинуться сюди інвестори, якщо на шій заводу висвітлюють борги за те не виконані контракти. Тим більше, що на світовому ринку були б раді побачити такого потужного конкурента, як ЧСЗ. Отже, щоб хоч трохи розвіяти туман, у якому опинилося майбутнє заводу, урядові необхідно не лише на папері, а насправді шукати вихід із кабальної ситуації, що в неї потрапив завод, до того ж не без участі тих самих урядових чиновників зразка початку 90-х років.

Сергій ЛАВРЕНКО,
Василь ТУТЛУК,
Володимир ШВЕДОВ.

Київ—Миколаїв—Київ.
(Далі буде).

Здоровий глузд, а не компроміс

До питання про місце прокуратури в Конституції і в реальному житті

Якщо уважно проаналізувати періодичні останніх років або послужити виступи, що лунають з парламентської трибуни, неважко помітити, що найчастіше вживає слово — «прокуратура». Хоч би що сталося в нашому непростому сьогоденні житті — чи то судове рішення не сподобалося, чи то операція збільшила чи зарплата не виплатили, обов'язково лунає фраза: а де прокуратура?

Питання аж як не випадає, а відповідь зовсім не проста. Практично всі роки нашої незалежності та розбудови державних інститутів суперечки про роль і місце прокуратури в системі поділу та взаємодії влади не стихали, особливо напередодні прийняття Конституції.

Багато хто з практиків і науковців послідовно відстоювали точку зору, відповідно до якої прокуратура має перебувати в системі законодавчої влади і від її імені здійснювати свої повноваження.

Прихильники цієї ідеї постійно зіштовхувалися з окремими членами і представниками судових органів, що закликали обмежити всеосійний вплив прокуратури на громадські праводисципліни і підпорядкувати її судовій владі. Крайні прихильники обмеження прокурорських можливостей, виділяючи в діяльності прокуратури функції виконавчого характеру, йшли ще далі, визнаючи її не лише в системі Міністерства юстиції. Аргументи кожної точки зору були досить вагоми, хоча, як правило, залежали від прихильності авторів до функцій, яку в діяльності прокуратури вони вважали найпріоритетнішою.

Але була ще одна позиція. Вказуючи на властиві різним гілкам влади функціональні багатогранності прокуратури, передусім так званий загальний нагляд, пропонувалося вважати її особливим органом, що виражає інтереси всього суспільства і діє від імені держави. Справді, якщо звернутися до записів Конституції, то в класичному варіанті, стане ясно, що прокуратура в її нинішньому стані не передбачена до жодної із трьох традиційно визначених гілок влади.

Це невадководо, адже прокурорський нагляд у колишньому Союзі створювався як самостійна форма діяльності, здійснюваної від імені держави, здійснюваної за законодавчою, виконавчо-розпорядчою та судовою. Причому завжди підкреслювалося, що прокурори на місцях не залежали від будь-яких владних структур і підпорядковувалися лише законам.

Зовні це відповідало дійсності, бо ні ради, ні їх виконавчі органи, ні, тим паче, суди ніколи не зазімали на прокурорську владу. Мало того, з нею серйозно рахувалися. Річ у тім, що жодна правова держава з високорозвиненою ринковою економікою не має органу, що за рамками кримінального судочинства має такі широкі повноваження «силового характеру», як наша вітчизняна прокуратура.

Зокрема, право безперешкодно за посвідченням особистості виходити до будь-яких організацій і установ (незалежно від форм власності та приналежності), вилучати документи, вимагати проведення перевірок і ревізій, викликати для давання пояснень службових осіб і громадян, мати доступ до документів, що містять комерційну або іншу конфіденційну інформацію, в цивільзованих країнах надано прокурорів, як правило, у зв'язку із розслідуванням кримінальної спра-

ви. Там ці суворі заходи співвідносять з бажаним правовим результатом — запобіганням злочинній діяльності та притягненням винного до кримінальної відповідальності.

А у нас відповідно до статті 20 Закону України «Про прокуратуру» ці права можуть використовувати не тільки для реагування на вже наявні, а й для виявлення можливих порушень чинного законодавства. Можливих, бо прокурор на підставі статті 19 цього закону має право здійснити загальнонаглядову перевірку і без приводу до того — сигналу або повідомлення про конкретні факти порушення законності.

Одне слово, від прокурорської перевірки не захищено навіть того, що свято дотримуватися закону. До речі, відповідальність за безпідставне втручання в роботу організації, яку перевіряють, навіть у разі відсутності там найменших порушень, ніколи не настає. Ось уже воістину «око государеве», яке колись стоїть могутній гарант прокурорських повноважень — самодержець, а в недалекої радянськ часи — Комуністична партія. Вона, як і прокуратура, існувала поза владними структурами, але на відміну від останньої була над ними, свідомо підтримуючи авторитет прокуратури і використовуючи її повноваження право в порядку загального нагляду, відкрито і цілком офіційно (а не таємно, як у СБУ або МЗС), із залученням фактично виконавчого характеру, йшли ще далі, визнаючи її не лише в системі Міністерства юстиції. Аргументи кожної точки зору були досить вагоми, хоча, як правило, залежали від прихильності авторів до функцій, яку в діяльності прокуратури вони вважали найпріоритетнішою.

Але була ще одна позиція. Вказуючи на властиві різним гілкам влади функціональні багатогранності прокуратури, передусім так званий загальний нагляд, пропонувалося вважати її особливим органом, що виражає інтереси всього суспільства і діє від імені держави. Справді, якщо звернутися до записів Конституції, то в класичному варіанті, стане ясно, що прокуратура в її нинішньому стані не передбачена до жодної із трьох традиційно визначених гілок влади.

Це невадководо, адже прокурорський нагляд у колишньому Союзі створювався як самостійна форма діяльності, здійснюваної від імені держави, здійснюваної за законодавчою, виконавчо-розпорядчою та судовою. Причому завжди підкреслювалося, що прокурори на місцях не залежали від будь-яких владних структур і підпорядковувалися лише законам. Зовні це відповідало дійсності, бо ні ради, ні їх виконавчі органи, ні, тим паче, суди ніколи не зазімали на прокурорську владу. Мало того, з нею серйозно рахувалися. Річ у тім, що жодна правова держава з високорозвиненою ринковою економікою не має органу, що за рамками кримінального судочинства має такі широкі повноваження «силового характеру», як наша вітчизняна прокуратура.

Зокрема, право безперешкодно за посвідченням особистості виходити до будь-яких організацій і установ (незалежно від форм власності та приналежності), вилучати документи, вимагати проведення перевірок і ревізій, викликати для давання пояснень службових осіб і громадян, мати доступ до документів, що містять комерційну або іншу конфіденційну інформацію, в цивільзованих країнах надано прокурорів, як правило, у зв'язку із розслідуванням кримінальної спра-

ви. Там ці суворі заходи співвідносять з бажаним правовим результатом — запобіганням злочинній діяльності та притягненням винного до кримінальної відповідальності. А у нас відповідно до статті 20 Закону України «Про прокуратуру» ці права можуть використовувати не тільки для реагування на вже наявні, а й для виявлення можливих порушень чинного законодавства. Можливих, бо прокурор на підставі статті 19 цього закону має право здійснити загальнонаглядову перевірку і без приводу до того — сигналу або повідомлення про конкретні факти порушення законності.

Одне слово, від прокурорської перевірки не захищено навіть того, що свято дотримуватися закону. До речі, відповідальність за безпідставне втручання в роботу організації, яку перевіряють, навіть у разі відсутності там найменших порушень, ніколи не настає. Ось уже воістину «око государеве», яке колись стоїть могутній гарант прокурорських повноважень — самодержець, а в недалекої радянськ часи — Комуністична партія. Вона, як і прокуратура, існувала поза владними структурами, але на відміну від останньої була над ними, свідомо підтримуючи авторитет прокуратури і використовуючи її повноваження право в порядку загального нагляду, відкрито і цілком офіційно (а не таємно, як у СБУ або МЗС), із залученням фактично виконавчого характеру, йшли ще далі, визнаючи її не лише в системі Міністерства юстиції. Аргументи кожної точки зору були досить вагоми, хоча, як правило, залежали від прихильності авторів до функцій, яку в діяльності прокуратури вони вважали найпріоритетнішою.

Але, звинувачуючи прокуратуру в неспроможності, мало хто замислюється над тим, що без всеосійної партійної влади або схожої структури прокурорські повноваження загальнонаглядовою плану мало чого були варті і раніше, і тепер, бо самі по собі правових наслідків не мають.

Подання і протести, як правило, адресують порушникові або його начальникові. Тільки ці особи мають право приймати щодо них рішення. Вони оцінюють результати загальнонаглядової перевірки, визначають об'єкту порушення прокурорського акта і характер заходів щодо відновлення порушеного права. Мало того, під час розгляду протесту або подання адміністрація може не погодитися з доказами прокурора і тоді

йому доведеться відстоювати свою думку в суді.

До речі, кількість загальнонаглядових перевірок дотримання законності в промисловості та сільському господарстві за останні роки зросла в кілька разів за абсолютно протилежним результатом. А це тому, що причиною переважної більшості виявлених некримінальних порушень є наявні об'єктивні труднощі господарсько-фінансової діяльності. Усувати їх треба не прокурорів, а відповідному керівникові — спеціалісту своєї справи.

Проте страх увалення про можливості прокуратури зразка «застійних часів» і далі непокоїть багатьох людей, у тому числі відповідальних працівників, багато з яких так і не змогли розлучитися з психологією партійного членства, який втручання в роботу організації, яку перевіряють, навіть у разі відсутності там найменших порушень, ніколи не настає. Ось уже воістину «око государеве», яке колись стоїть могутній гарант прокурорських повноважень — самодержець, а в недалекої радянськ часи — Комуністична партія. Вона, як і прокуратура, існувала поза владними структурами, але на відміну від останньої була над ними, свідомо підтримуючи авторитет прокуратури і використовуючи її повноваження право в порядку загального нагляду, відкрито і цілком офіційно (а не таємно, як у СБУ або МЗС), із залученням фактично виконавчого характеру, йшли ще далі, визнаючи її не лише в системі Міністерства юстиції. Аргументи кожної точки зору були досить вагоми, хоча, як правило, залежали від прихильності авторів до функцій, яку в діяльності прокуратури вони вважали найпріоритетнішою.

Але, звинувачуючи прокуратуру в неспроможності, мало хто замислюється над тим, що без всеосійної партійної влади або схожої структури прокурорські повноваження загальнонаглядовою плану мало чого були варті і раніше, і тепер, бо самі по собі правових наслідків не мають. Подання і протести, як правило, адресують порушникові або його начальникові. Тільки ці особи мають право приймати щодо них рішення. Вони оцінюють результати загальнонаглядової перевірки, визначають об'єкту порушення прокурорського акта і характер заходів щодо відновлення порушеного права. Мало того, під час розгляду протесту або подання адміністрація може не погодитися з доказами прокурора і тоді йому доведеться відстоювати свою думку в суді.

До речі, кількість загальнонаглядових перевірок дотримання законності в промисловості та сільському господарстві за останні роки зросла в кілька разів за абсолютно протилежним результатом. А це тому, що причиною переважної більшості виявлених некримінальних порушень є наявні об'єктивні труднощі господарсько-фінансової діяльності. Усувати їх треба не прокурорів, а відповідному керівникові — спеціалісту своєї справи.

Проте страх увалення про можливості прокуратури зразка «застійних часів» і далі непокоїть багатьох людей, у тому числі відповідальних працівників, багато з яких так і не змогли розлучитися з психологією партійного членства, який втручання в роботу організації, яку перевіряють, навіть у разі відсутності там найменших порушень, ніколи не настає. Ось уже воістину «око государеве», яке колись стоїть могутній гарант прокурорських повноважень — самодержець, а в недалекої радянськ часи — Комуністична партія. Вона, як і прокуратура, існувала поза владними структурами, але на відміну від останньої була над ними, свідомо підтримуючи авторитет прокуратури і використовуючи її повноваження право в порядку загального нагляду, відкрито і цілком офіційно (а не таємно, як у СБУ або МЗС), із залученням фактично виконавчого характеру, йшли ще далі, визнаючи її не лише в системі Міністерства юстиції. Аргументи кожної точки зору були досить вагоми, хоча, як правило, залежали від прихильності авторів до функцій, яку в діяльності прокуратури вони вважали найпріоритетнішою.

Але, звинувачуючи прокуратуру в неспроможності, мало хто замислюється над тим, що без всеосійної партійної влади або схожої структури прокурорські повноваження загальнонаглядовою плану мало чого були варті і раніше, і тепер, бо самі по собі правових наслідків не мають. Подання і протести, як правило, адресують порушникові або його начальникові. Тільки ці особи мають право приймати щодо них рішення. Вони оцінюють результати загальнонаглядової перевірки, визначають об'єкту порушення прокурорського акта і характер заходів щодо відновлення порушеного права. Мало того, під час розгляду протесту або подання адміністрація може не погодитися з доказами прокурора і тоді йому доведеться відстоювати свою думку в суді.

У номер

● **Оттава****Свято аборигенів**

Тисячі представників корінного населення Канади взяли участь у демонстраціях, які пройшли в багатьох містах країни з нагоди Національного дня аборигенів. Зараз у Канаді налічується приблизно 1,2 млн аборигенів, що становить 4 відсотки всього населення країни. Майже половина індіанців мешкають у резерваціях, у більшості з яких високий рівень безробіття та бідності.

● **Прага****У міністра сумнівів немає**

Австрія стане у найближчому майбутньому членом НАТО, заявив у Празі міністр національної оборони нейтральної «альпійської республіки» Вернер Фасльбенд, переконаний прибічник участі його країни в Північноатлантичному альянсі. Виступаючи на міжнародному консультативному семінарі «Новий блок НАТО: дорога вперед», який проходить у столиці Чехії, міністр підкреслив, що австрійська армія вже тепер повинна діяти як частина об'єднаних сил блоку.

● **Багдад****У Раді Безпеки фантазери?**

Ірак охарактеризував як «неприйнятну» резолюцію Ради Безпеки ООН, що загрожує додатковими санкціями против Багдада, якщо той не припинить заважати роботі олійних експертів, зайнятих пошуками зброї масового ураження в Іраку та засобів її виробництва. В Іраку вважають, що в цьому документі «ігноруються реальність», і намагаються на тому, що іракці «виконали всі рішення РБ» і тому міжнародне співтовариство повинно «повністю відмінити ембарго».

● **Пекін****Гонконг — так, Тайвань — ні**

Серією масових мітингів на Тайвані почалася тижнева кампанія «Скажімо «ні» материковому Китаю». Вона співбієла з початком на півдні острова військових навчань тайванської армії «Китайська слава-13». Спостерігачі пов'язують початок з очікуванням 1 липня переходом Гонконгу під суверенітет КНР за формулою «одна країна, дві системи», яку пекінське керівництво вважає зразком для розв'язання «тайванської проблеми». Агентство Синхуа назвало її «моделлю мирного воз'єднання сторін». Офіційний Тайбей раніше неодноразово відхиляв такий варіант об'єднання.

● **Москва****Діло було в лазні**

Прем'єр-міністр уряду Росії Віктор Черномірдин заявив журналістам, що його реакція на скандал з міністром юстиції Валентином Ковалевим «може бути лише вкрай негативна». Ковалєва, заявив глава уряду, тимчасово усунуто з посади. Прем'єр додав, що справа «дуже серйозна», і в ній треба розібратися.

А все діло в тому, що в газеті «Совершенно секретно» було опубліковано знімки, де міністр юстиції постав у чому мати народила та ще й в оточенні голих дівчат. Існує й відеозапис, зроблений прихованою відеоканерою, в лазні.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних агентств.

... АЛЕ ДЕ Ж УЗЯТИ КОШТИ?**39 ПО 11 ЧЕРВНЯ у Ризі відбувався третій міжнародний форум Програми розвитку ООН (ПРООН) з питань обміну та правових захистів організації.**

Як відомо, світове співтовариство знає, як захищати права людини. Гідне місце тут посідає інститут обміну — уповноваженого з питань прав людини. Отож на форумі у Ризі серед інших побувала і делегація з України у складі народних депутатів Верховної Ради України — членів постійного Комітету ВР з питань прав людини, національних меншин та міжнародних відносин. Тут делегати мали можливість поглибити досвід роботи з питань, що стосуються організації захисту прав людини на національному рівні.

ПРООН та інші міжнародні організації добре усвідомлюють, що розвиток демократії неможливий без захисту прав людини. Саме тому міжнародне співтовариство намагається на створенні інститутів з питань захисту прав людини. З допомогою Програми розвитку ООН, представництва якої є в більшості країн СНД та Східної Європи, такі структури вже створено у Грузії, Латвії, Боснії, Угорщині, Хорватії та інших державах.

Головну увагу форуму було прикуто до Центральної і Східної Європи та до їхніх проблем: безробіття,

рівня життя населення, умов перебування у місцях позбавлення волі тощо. Ставилися завдання перед правозахисними організаціями: швидко розв'язувати проблеми захисту насамперед вразливих осіб, осіб похилого віку, дітей, багатодітних сімей, одиноких матерів, людей з певними фізичними вадами, захисту прав депортованих та їхньої реабілітації, облаштування військовослужбовців, які пішли в запас.

17 червня 1997 року Представництво ООН в Україні організувало прес-брифінг з приводу перспектив створення в Україні інституту уповноваженого з прав людини. Як відомо, перші кроки для створення такого інституту в Україні вже зроблено. У травні 1997 року у Верховній Раді України відбулося перше читання закону «Про уповноваженого Верховної Ради з прав людини». Його проект передбачає парламентський контроль за додержанням

конституційних прав та свобод людини. Отже, захист прав та свобод громадянина, запобігання будь-яким формам дискримінації, сприяння правовій інформованості населення — такими будуть основні напрями діяльності нової структури.

Координатор системи ООН в Україні та представник ПРООН в Україні пан Педро Пабло Вільянуєва на прес-брифінгу поінформував присутніх прохід і результати третього ризького міжнародного форуму ПРООН. Він наголосив, що «кожна держава повинна сама визначитися, яким буде механізм захисту прав людини та які виділяти на це кошти. А міжнародні правозахисні організації і інститути з прав людини системи ООН лише можуть сприяти у вивченні і використанні досвіду інших держав та координувати цю роботу». Журналісти ознайомилися з досить цікавими цифрами, що стосуються безпосередньо Ук-

раїни. Так, у 1995 році 4 931 264 громадян звернулися з приводу захисту своїх прав до народних депутатів та до місцевої влади. 136 000 — звернулися безпосередньо до адміністрації Президента України. Є і вражаючі цифри: у 1996 році в Україні було страчено 168 засуджених до смертної кари. Це — друге місце у світі після Китаю!

Народний депутат ВР України Володимир Яворівський поділився своїми враженнями. Він детально зупинився на розділі Конституції України, що гарантує права людини. Було відзначено, щоб реалізувати всі ці права на практиці, держава потрібні великі кошти. Наближається перша річниця Конституції, яка гарантує всім громадянам держави права та свободи. Тепер усі виконавчі структури мають думати, як ці права забезпечити і де взяти кошти...

Вільям КОЗЯК.
На знімку: Володимир Яворівський — народний депутат Верховної Ради України, член постійного Комітету Верховної Ради з питань прав людини, національних меншин та міжнародних відносин.

Тамаз ЛІАМСАДЗЕ, «Голос України» (із Тбілісі)

Початок боротьби за «чистоту рук»

ГРУЗІНСЬКИМ депутатам нещодавно було представлено звіт тимчасової парламентської комісії з боротьби з корупцією, в якому наводилися сенсаційні факти.

«На жаль, рішення комісії не призвело до реальних дій, а особи, які завдали державі збитків на мільйони доларів, залишаються безкарні», — підсумував свій виступ у парламенті голова комісії Георгій Барамідзе.

Почав він свій звіт з питання про заборгованість Грузії за туркменський газ. Ще на початку 1993 року борг Ашгабада Тбілісі становив 76,5 мільйона доларів, але в 1995 році уже Тбілісі був винен Ашгабадові 386,5 мільйона. Сталося це тому, що

протягом двох років Грузія не виконувала своїх зобов'язань з поставок продукції до Туркменістану, порушуючи тим самим підписані угоди. У цьому звинувачують кабінет міністрів республіки, який працював у 1993—1995 роках.

На засіданні парламенту було навіть названо прізвища винних, зокрема, колишнього прем'єр-міністра Отара Пацація, віце-прем'єра Авто Маргіані та Зубаба Кервалішвілі, міністра торгівлі Муртаза Занкаліані, міністра фінансів Давида Аюбідзе та інших. У результаті незаконної діяльності цих людей республіці завдало збитків у 8,5 мільйона доларів. А їх «помилки» на керівних посадах призвели до того, що борг Туркменістану склав майже 400 мільйонів доларів.

Голова тимчасової комісії зробив

також заяву про причетність до корупції ряду депутатів парламенту, не називаючи їхніх імен. Це викликало адекватну реакцію законодавців. Вони вимагали назвати прізвища депутатів, а також констатувати, що парламент бореться з корупцією по-верховно, та заявити, що «найкращою повноваженою організацією може бути названо Союз громадян Грузії, тому що це правляча партія».

Підсумки підбив голова парламенту Зураб Жванія. Він відзначив, що тимчасової комісії вдалося створити прецедент. «Очікування тих, хто розраховував на негаче поліпшення ситуації в результаті роботи комісії протягом року, виявилися перебільшеними. Надто сьогодні, коли корупція майже стала нормою життя». В результаті було вирішено продовжити повноваження тимчасової комісії, не змінюючи її склад. За це рішення проголосували 126 депутатів, проти — лише один. Боротьба з «волохатою лапою» в Грузії триває.

ШПИГУНСЬКІ ПРИСТРАСТІ НЕ ВЩУХАЮТЬ

ЖУРНАЛ «Тайм» та газета «Вашингтон пост» повідомляють про чергові шпигунські скандали між США та Ізраїлем.

Вже минуло більше десяти років з того часу, як колишній офіцер-аналітик військово-морських сил США був викритий і засуджений за продаж документів військової розвідки Ізраїлю. Обидві держави доклали чимало зусиль, щоб загоїти рани того шпигунського скандалу. Але і Єрусалим, і Вашингтон ще зберігають викрадені один в одного секрети.

Газета «Вашингтон пост» знову помістила скандальну інформацію, отриману від департаменту національної безпеки. Служба електронного сканування підслухала телефонні розмови ізраїльських офіцерів розвідки, які неминусово розкрили докази того, що Ізраїль, можливо, має «корта» на прізвишко «Мега» серед старших чиновників США. Він працює на розвідку з дипломатичним прикриттям.

Коли ці факти було оприлюднено, Білий дім «затрясся» від злості так сильно, що інформацію щодо чергового ізраїльського шпигуна навіть не

було прокоментовано. В свою чергу представник кабінету ізраїльського прем'єр-міністра Бендхаміна Нетаньяху оцінив цей факт як «повністю безпідставний».

ФБР, яке розслідує випадок з «Мега», висловило занепокоєння тим фактом, що ізраїльський таємний агент потрапив у найсекретніші відділи і без перешкод оволодів необхідною інформацією. Не так давно ФБР отримало ще один доказ, перехопивши телефонну розмову офіцера ізраїльської служби розвідки у Вашингтоні з його колегою з Тель-Авіва. З розмови випливає, що їм вдалося

перехопити листа колишнього держсекретаря США Уоррена Крістофера, написаного палестинському лідеру Ясіру Арафату щодо конкретних гарантій ізраїльським військовим частинам, виведеним з деяких територій.

У минулорічний доповіді комітету сенату в справах розвідки ЦРУ визначило Ізраїль як одну з шести зарубіжних держав з «таємно керуваннями урядом зусиллями по збору економічних секретів США».

За матеріалами зарубіжної преси.
На знімку: лідер палестинської автономії Ясір Арафат.

Краще бути здоровим...

Тоді реформа медицини не вплине на ваше самопочуття

Пропозиції фахівця

НА ДУМКУ Миколи Дейкуна — голові лікарів Чернівецької міської лікарні № 4, голови постійної комісії міськради з питань охорони здоров'я, в Україні саме поняття «охорона здоров'я» піднімають набавляючи медичної допомоги населенню. Але ж від лікарів залежить далеко не все! Шквал негативних емоцій, фінансова «засуха», шкідливі звички, екологічна ситуація — все це позначається на нашому самопочутті. Саме тому в Чернівці створено комітет з охорони здоров'я, який керує головою міськради та виконкомом.

Ця структура має можливість комплексно розв'язувати всі проблеми, прямо чи опосередковано пов'язані зі станом нашого здоров'я: і стосовно ожеледиць, і з питань санітарно-епідеміологічного стану влітку, і виплати зарплати медикам протягом року. Без докорінних реформ, вважає Микола Дейкун, нашої медицини не вижити. Сьогодні він виступає на щоп'ятничних «Г» зі своїми пропозиціями щодо реорганізації галузі.

— Передовсім треба змінити нормативну базу нашої галузі. Візьмо, наприклад, амбулаторно-поліклінічну службу. На 10 тисяч дорослого міського населення нормативна кількість посад дільничних лікарів-терапевтів — 5,9. А якщо будемо, то це дасть змогу зменшити кількість терапевтичних дільниць на 47,5 відсотка і укомплектувати на сто відсотків посади дільничних терапевтів. Якість надання медичної допомоги від цього не постраждає.

Якщо говорити про стаціонарну допомогу, то варто затвердити повноцінне відділення (з посадками зав. відділенням, старшої медичної сестри та сестри-помічниці) на 40 ліжок, що дасть змогу в разі скорочення ліжкового фонду на 30 відсотків значно зменшити фінансові витрати на утримання лікарень і, знову ж таки, не знизити

якість надання стаціонарної медичної допомоги.

Госпіталізації в лікарні з цілодобовим перебуванням підлягають хворі, які потребують інтенсивного лікування та щодобового нагляду з боку медичних працівників. Решта хворих може лікуватися в стаціонарі на ліжках денного перебування, у денних стаціонарах при поліклініках, амбулаторно. Такий підхід також дає змогу 10—40 відсотків ліжок (залежно від профілю) використовувати за меншими фінансовими затратами.

Потрібно впорядкувати мережу закладів медичної допомоги в містах. Наприклад, на території Чернівецької функціонує біля 10 медичних закладів обласного підпорядкування, понад 10 — міського, а також медичні заклади районного підпорядкування та підпорядкування МО, Українським

МВС, СБУ. Це призводить до штучного збільшення спеціалістів і лікарняних ліжок за рахунок надмірного їх дублювання.

Сьогодні, коли в державі формується ринок медичних послуг, слід передусім зробити їх доступними для населення. На державному чи регіональному рівні є сенс затвердити перелік медичних послуг, що їх надаватимуть безплатно, а також звільнити платні медичні послуги від будь-яких податків, що, у свою чергу, приведе до зниження цін на них майже удвічі.

Зберегти галузь від розвалу зможе лише введення обов'язкового медичного страхування. Але, як свідчить досвід наших сусідів із близького зарубіжжя, поспіши, без належної підготовки введення медичного страхування ситуацію не врятує і тільки дискредитує нашу систему.

На ретельну підготовку до впровадження в державі обов'язкового медичного страхування потрібно не менш як 2—3 роки. За цей час необхідно визначитися на державному рівні щодо запровадження місцевого податку на надання медичної допомоги, який має бути помірним. Шмочисний розмір такого податку має становити 3—5 гривень з кожного жителя України, незалежно від його віку та пільг. Ці гроші слід звільнити від будь-яких податків.

Розв'язуючи питання про платні медичні послуги та місцеві податки, треба визначити напрями використання коштів. Наприклад, для придбання медичного обладнання — 30 відсотків, на медикаменти — 25, харчові продукти — 15, оплату праці — 15, оплату комунальних послуг — 15 відсотків. Чернівці.

На знімку: голова постійної комісії міськради з питань охорони здоров'я Микола Дейкун.

До уваги уряду

Хворі з пересадженою ниркою — під загрозою

Так вважають учасники наради керівників українських громадських організацій, які захищують права хворих

Хронічна ниркова недостатність — тяжке захворювання, внаслідок якого пацієнт змушений протягом усього життя кілька годин на тиждень приймати гемодіаліз — «підключатися» до апарата «штучна нирка», який виводить з організму шлаки. Така процедура дає змогу продовжити життя невеличким хворим, але в Україні через низку причин, в першу чергу — економічних, тривалість життя тих, хто «сидить» на гемоді-

алізі, з власної зарплати чи пенсії його зможуть купити одиниці.

Донедавна медичні заклади за місцем проживання пацієнта мали викупити сандвіч в «Укрфармації» за ціною майже в 10 разів нижчою за його ринкову. Але й тоді коштів в медичних закладах бракувало... Якщо сьогодні чиновники вирішать не здійснювати централізовану закупівлю препаратів, вони приречуть хворих на довгуну інвалідність чи навіть смерть. До речі,

лізі, в багато разів нижча за західні показники.

Тож єдиною надією для них може стати трансплантація донорських органів. В Україні є 4 центри трансплантації: у Запоріжжі, Києві, Донецьку та Львові, в яких щороку виконують 100—120 операцій з пересадки нирок. Щоб донорський орган прижився, пацієнт протягом усього життя має вживати спеціальні препарати, які, наприклад, сандвіч в 1994 року за кредитом Європейського Союзу ці ліки були централізовано закуплено Україною, але їх строк придатності минає в 1997 році. Вже сьогодні на складах препаратів немає, а придбати його в необхідній кількості при дрібних місцевих бюджетах неряльно. Щороку один хворий потребує сандвіча на суму 7,4—8,3 тисячі гривень.

за словами головного спеціаліста МОЗ з питань гемодіаліза та трансплантації нирки професора С. Барана, сусідня Білорусь, де населення в 5 разів менше, ніж в Україні, і куди торік не надійшло жодних західних кредитів, щороку на потреби гемодіаліза та трансплантації виділяє 2 млн. доларів. У нас питання про централізовану закупівлю сандвіча зустрічає незрозумілий опір.

Ці проблеми учасники наради вирішили обговорити на міжнародній конференції, яка відбувається в серпні. Вони мають намір звернутися до Президента України, уряду та Верховної Ради з проханням подати про доло трансплантації.

Олексій САЛЬНИКОВ, президент Товариства літніх інвалідів України після трансплантації органів.

До з'їзду Української організації інвалідів війни та Збройних сил Про турботу справжню й удавану

Відбулася нарада районних та обласних відділень Української організації інвалідів війни та Збройних сил. Як зазначали її учасники, перш ніж осередки ветеранського руху за наших скрутих часів намагаються допомогти жити малозабезпеченим людям похилого віку, ветеранам війни та їхнім вдовам. На жаль, деякі з цих громадських організацій не мають навіть телефону...

Представники Української організації інвалідів війни та Збройних сил звернули до глави нашої держави з пропозицією: створити в адміністрації Президента комітет з питань ветеранів, який сприяв би поліпшенню соціального захисту ветеранів, координації діяльності усіх громадських та державних структур у цьому напрямі. Пильнувати державу про своїх поспівних героїв здебільшого об-

межується проведенням святкових благодійних заходів до Дня Перемоги. Тим відрізняє було почуття, що в місті Шостці Сумської області місцевий гарнізон Збройних сил узяв «члоріон» шефство над ветеранами. Восени військові допомогли їм скопати городи, надали техніку...

Петро ФЕЩЕНКО, ветеран війни та праці.

Чим завинила сільська лікарня?

Запитання руба

ЗАКРИТТЯ останнього стаціонарного відділення дільничної лікарні в селищі Першотравенську Баранівського району Житомирської області мало неабиякий резонанс серед мешканців майже п'ятитисячного населеного пункту та прилеглих до нього сіл.

Арбітражний суд Києва (252030, Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) порушив справу № 15/102 про банкрутство відкритого акціонерного товариства «Райдуга» (юридична адреса: Київ, вул. Жилиняська, 47; р/р 8467968 в АКБ «Київ», МФО 322498).

Претензії кредиторів приймає суд протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Києва порушив справу № 16/29-6 про визнання банкрутом Київського обласного державного підприємства з агрохімічного обслуговування «Київаргохім» (Київ, вул. Предславинська, 12).

Претензії кредиторів надсилати протягом місяця з дня опублікування оголошення.

За повідомленням головного лікаря Баранівської районної лікарні Н. Угра, поштою до такого вчинку став рекомендаційний лист обласного відділу охорони здоров'я від 18 березня 1997 року «Про надання установи та закладам охорони здоров'я оперативної інформації про діяльність лікувальних закладів у I кварталі 1997 року до управління охорони здоров'я». Очевидно, інформацію подали вчасно, бо в районі практично не залишилося стаціонарних відділень при дільничних лікарнях.

Що ж стосується Першотравенської, то ще донедавна вона мала чотири стаціонарні відділення, а ще раніше і власний пологовий будинок. Місцевий завод електротехнічного фарфору придбав найсучаснішу апаратуру для кабінету рентгенологічного дослідження, демонтаж майже рівноцінний її вартості. Успішно працювали тут і лабораторія та кардіологічний кабінет. Злізненню хворих якоюсь мірою сприяли і навколишня природа, бо

це своєрідне медичне містечко розташоване на березі річки біля хвойного лісу.

З боєм доводиться констатувати, що нині все це — в занепаді. Приміщення колишнього інфекційного відділення продано під квартири, на черзі — інші будови.

Можна було б процитувати ст.49 Конституції України, яка гарантує право на охорону здоров'я та медичну допомогу, як і те, що в державних закладах охорони здоров'я медичну допомогу надають безплатно. Але Основний Закон нашої держави поки що залишається теорією, а на практиці виходить так, що вже через декілька днів після закриття дільничної лікарні в Першотравенському хворого, який звернувся по допомогу до лікаря, відправляли до районної лікарні робити кардіограму серця. 10-кілометрову відстань ця літня людина змушена була подолати на велосипеді (даже зв'язок з райцентром здійснюється за допомогою двох транзитних автобусних рейсів — ранкового та вечірнього). Після проведення процедури хворий у такий же спосіб дістався додому, а за добу його госпіталізували в районну лікарню з діагнозом — інфаркт міокарда.

Статистика свідчить, що з 33 хворих, зареєстрованих в Баранівському районі 1996 року з діагнозом інфаркт міокарда, 14 припадає на Першотравенськ.

Тому є сумне припущення, що вищепописані приклади не поодинокі. За такої «оперативності» медичної допомоги далеко не кож-

ний хворий повернеться до життя. Загалом у Першотравенській лікарні тільки в 1996 році було зареєстровано 3300 пацієнтів...

Проте, очевидно, чиновники з управління охорони здоров'я це мало хвилює. Їхні розмірковування про те, що стаціонарні відділення в дільничних лікарнях, мовляв, себе вичерпали і в цивілізованих країнах давно відомо відомалися, є просто блязністерство. Гадаю, немає потреби доводити відмінність між медобслуговуванням у нас і, скажімо, в США, де багато років існує страхова медицина.

У Першотравенську (а таких сіл і селищ в Україні тисячі) смертність перевищує народжуваність, у той час як каліфіковані спеціалісти з медицини заминаються без роботи і засобів до існування. Житомирщина належить до областей, постраждалих від аварії на ЧАЕС, і хоч Баранівський район формально не належить до таких, але кількість серцево-судинних та онкологічних захворювань — гірке підтвердження того, що Чорнобиль не пройшов повз його мешканців.

Саме тому жителі Першотравенська на сході села вирішили взяти деякою мірою на себе фінансування вищезгаданого закладу — із власних мізерних пенсій та зарплат. Іх не може не турбувати те, що чиновники від медицини приймають закриття сільської медичної закладу, на існування якого з бюджету дають крихітку...

Алла ЯТІУК.

Міжнародний Фонд "УКРАЇНА-КУЛЬТУРА-ЄВРОПА"
за підтримкою Фонду сприяння розвитку мистецтв України
та Асоціації "ІНТЕРАГРО"

ПРЕЗЕНТУЄ

27 п'ятниця, **28** субота, **29** неділя червня 1997 р.

Після успішного показу вистав: "Не боюся сірого вовка" та "ШВЕЙК"

Андрій Жолдак та Мирослав Гринишин ПРЕДСТАВЛЯЮТЬ:

ПРЕМ'ЄРА САРМЕН

Світова історія про любов, жагу та ревність

У Національному Академічному театрі
російської драми ім. Л. Українки

Синхронний переклад
на іноземні мови

Гаряча лінія по квитках:

38 (044) 229 16 11

Офіційний спонсор:

КОРОНА

Генеральні спонсори:

ARISTON, MDM-Serbis, UTEL

Інформаційні спонсори:

**ДЕНЬ, ТЕЛЕНЕДЕЛЯ, Голос України, ТРК ЮТАР,
УТ-1, Українське Радіо, ArtLine, Все про бухгалтерський облік**

Спонсори:

**AeroStar, Satko, Tetra Pak, Міжнародні Авіалінії України, ЯНУС,
Супутник-Україна, РЕП-ТРАНС, СІП БУДАПЕШТ, Ernst & Young, Logistic-Транс**

Оголошення

про прийом на магістерські програми Київського національного економічного університету

Київський національний економічний університет здійснює підготовку фахівців другого освітнього рівня — магістрів з економіки та менеджменту. До магістратури університету приймаються особи, які мають вищу освіту будь-якого профілю, на такі програми:

Магістр ділового адміністрування

- аграрний менеджмент
- банківська справа
- банківські інвестиції
- виробничий менеджмент
- інвестиційний менеджмент та приватизація
- маркетинговий менеджмент
- менеджмент малого бізнесу
- менеджмент персоналу
- менеджмент проектів та консалтинг
- страховий менеджмент
- комерційний менеджмент
- фінансовий менеджмент
- менеджмент підприємницької діяльності

Магістр з бухгалтерії та аудиту

- облік і аудит підприємницької діяльності
- облік і аудит в банках
- облік, контроль і ревізія в бюджетних і фінансових організаціях
- облік і аудит сільськогосподарських формувань

Магістр міжнародного менеджменту

- управління міжнародним бізнесом
- міжнародна інвестиційна діяльність

Магістр інформаційних систем

- інформаційні системи в економіці
- інформаційні системи в менеджменті

Магістр державного управління *

- адміністративний менеджмент
- економіка
- державні фінанси

Прийом до магістратури здійснюється на денну та очно-заочну форму навчання осіб, які мають ступінь бакалавра (спеціаліста) або магістра, що присуджена акредитованим вищим навчальним закладам III та IV рівнів акредитації та успішно пройшли співбесіду.

Термін навчання

Для тих, хто вступає на денну форму навчання:

1 рік — для тих, хто має ступінь бакалавра (спеціаліста) з економіки або менеджменту, що відповідає профілю магістерської програми.

Для тих, хто вступає на очно-заочну форму навчання:

1 рік — для тих, хто має ступінь бакалавра (спеціаліста) з економіки і менеджменту, що відповідає профілю магістерської програми, або магістра, що не відповідає профілю магістерської програми;

2 роки — для тих, хто має ступінь бакалавра (спеціаліста) нееконічного профілю або спеціаліста економічного профілю, які навчалися за старими навчальними планами, затвердженими до 1994 року.

Фінансування підготовки магістрів в університеті проводиться за рахунок коштів:

- державного бюджету;
- галузевих міністерств, відомств, підприємств, організацій та установ;
- фізичних та юридичних осіб (за контрактом).

Прийом документів на денну форму навчання — до 20 червня. Співбесіда проводиться до 30 червня, а зарахування — до 5 липня. Навчання розпочинається 1 вересня 1997 року.

Прийом документів на очно-заочну форму — до 20 вересня. Співбесіда проводиться з 21 по 30 вересня. Навчання розпочинається 1 жовтня 1997 року.

Вступники подають такі документи:

заяву; копію диплома про вищу освіту, нотаріально завірнену; копію трудової книжки; договір — контракт; 4 фотокартки розміром 3 x 4 см. Паспорт та оригінал диплома про вищу освіту пред'являються особисто.

З усіх питань прийому до магістратури КНЕУ звертатися в Центр магістерської підготовки за адресою:

252057, Київ, проспект Перемоги, 54/1, тел.: 446-19-39, 441-20-08.

* Прийом на програму «Магістр державного управління» проводиться за окремими правилами, затвердженими Голодержслужбою при Кабінеті міністрів України.

КИЇВСКАЯ КОМИССИОННАЯ ПЛОЩАДКА ГРУЗОВЫХ АВТОМОБИЛЕЙ

Предлагает и принимает на комиссию:
бортовые, тягачи, самосвалы, автобусы, прицепы,
полуприцепы, автофургоны, автокраны, спецтехнику

БОЛЕЕ 100 ЕДИНИЦ

НОВОЙ И Б/У ТЕХНИКИ
ПО ДОСТУПНЫМ ЦЕНАМ
С ПЛОЩАДКИ В Г. КИЕВЕ

Отдел сбыта: (044) 220-8285, 220-8569

Продажи на реализацию: (044) 220-6703

Прейс-лист по факсу: (044) 227-5036, 220-6703

252033, Киев, ул.Саксаганского, 676, к.9

Постійно реалізуємо:

трактори МТЗ-80 УК, М;
МТЗ-82 УК, Л, М, Т-70;
автомобілі МАЗи.

Можливий бартер
на сільськогосподарську
продукцію майбутнього
врожаю.

Тел./факс у Луцьку: (03322)
4-33-84, 4-42-57, 4-40-01.

ЗАТ "ВТОРТЕХ"

Київ, вул. Андріївська, 19

т/ф. (044) 416-3250, 416-5221

виробляє і продає

ГІЛЬЗО-ПОРШНОВИЙ

ГРУППИ ТА ПОРШНІ

СМД-14/18/20/22/31/40,

Д-65/144/21-240, КАМАЗ,

ГАЗ, ЗІЛ, М-412, ЯМЗ;

ВКЛАДНИК (вир. Тамбов),

КОЛІВАЛІН (Луганськ)-

гурт. знижка- до 5%, бартер

на брутт алюмінію та ін.;

АЛЮМІНІЙ

(чушки АКБМ2, АК7, АК12)

КУПУЄМО

брутт АЛЮМІНІЮ.

Фінансова компанія

«УКРНАФТОГАЗ»

надійний
реєстратор
вашого АТ.

Статутний фонд
700000 грн.,
ліцензія № 160-Р
ДКЦФР.

551-95-40,
551-95-14.

ВЫСОКОЕ КАЧЕСТВО - ОТЛИЧНЫЕ ЦЕНЫ

Украина, Киев, пр. Победы, 22
Телефон (044) 274-2122
Тел./факс (044) 274-2189

ТОП
ЧАСТНАЯ ФИРМА

ОФИСНАЯ А3, А4
ФАКС-БУМАГА

БУМАГА
ПРОИЗВОДСТВО
ГЕРМАНИЯ

ПОЛИГРАФИЧЕСКИЕ УСЛУГИ

СИСТЕМА СКИДОК

Інформація про шостий випуск акцій ВАТ «Акціонерний Київський народний банк»

А. Характеристика емітента

Фірмове найменування — «Акціонерний Київський народний банк» (скорочено «Київнародбанк»).

Вид господарського товариства — відкрите акціонерне товариство (ВАТ).

Місцезнаходження банку: 252025, Київ-25, вул. Велика Житомирська, 24.

Дата заснування: Київський народний банк створено 30 березня 1990 року у вигляді товариства з обмеженою відповідальністю і зареєстровано в Національному банку України 2 червня 1992 року № 15. За рішенням загальних зборів засновників від 19.11.93 року банк перетворено на відкрите акціонерне товариство.

Предмет діяльності: надання банківських послуг на основі отримання ліцензій та дозволів:

1. Ліцензія Національного банку України № 144 від 26.12.1996 року на здійснення банківських операцій;
2. Ліцензія № 102 від 25.03.1996 року на проведення валютних операцій;
3. Ліцензія Фонду державного майна України № 19 від 5 вересня 1996 року на здійснення посередницької діяльності з приватизаційними паперами;
4. Дозвіл Міністерства фінансів України № 8 від 03.02.92 р. на здійснення діяльності з випуску та обігу цінних паперів;
5. Дозвіл Міністерства фінансів України № 23 від 13 червня 1994 року на здійснення діяльності як депозитарія інвестиційного фонду чи інвестиційної компанії.

Баланс Акціонерного Київського народного банку

АКТИВ	НА 01.01.97	НА 01.04.97
ВАЛЮТА БАЛАНСУ	15018137,38	12686154,38
1. Каса та коррахунок в НБУ	2040835,88	806430,76
— у національній валюті	1857593,75	653942,33
— в іноземній валюті	183242,13	152488,43
2. Коррахунок в інших банках	751163,23	929218,47
— у національній валюті	0	44,20
— в іноземній валюті	751163,23	929174,27
3. Кредити, надані банком	3207864,47	2793939,37
— короткострокові	2182827,76	2020176,65
— довгострокові	1997,55	1275,53
— кредити, надані банком у валюті	1023039,16	772487,19
4. Міжбанківський кредит	666700,00	755000,00
5. Цінні папери, паї, акції, придбані банком	444327,62	88863,20
6. Основні засоби та капіталовкладення	3013298,56	3089400,74
7. Дебітори	2137255,84	1370375,22
8. Інші активи	2756691,78	2852926,62
— кошти, відвернені за рахунок прибутку	39650,98	48589,57
ПАСИВ	НА 01.01.97	НА 01.04.97
1. Статутний фонд	1502624,40	1502624,40
2. Фонди банку	1801853,98	1722506,98
3. Коррахунок в інших банках; — у національній валюті	580777,00	567875,96
— в іноземній валюті	11660,60	11660,60
4. Розрахункові та поточні рахунки клієнтів у національній валюті	569114,60	556215,36
5. Депозити юридичних осіб, валютні депозити	3763495,55	1855853,21
6. Вклади громадян у національній валюті	871277,43	701701,25
7. Кошти клієнтів в іноземній валюті	35990,45	31075,27
8. Міжбанківський кредит *	551476,22	1137139,41
9. Кредитори	358910,00	0,00
10. Інші пасиви	1521734,22	1225027,02
11. Прибуток за 1996 рік	3990347,15	3893761,31
за 1-й кв. 1997 року	39650,98	48589,57
УСЬОГО	15018137,38	12686154,38

Звіт про фінансові результати та їх використання

ДОХОДИ

	за 1996 рік	за 1-й кв. 1997 р.
1. Відсотки за кредит	995236,10	120669,06
2. Доходи і комісії з послуг, наданих клієнтам	1388384,59	248888,21
3. Доходи від операцій з цінними паперами	87856,98	69081,42
4. Інші доходи	50610,74	9374,34
УСЬОГО ДОХОДІВ:	2522088,41	448013,03

ВИТРАТИ

	за 1996 рік	за 1-й кв. 1997 р.
1. Нарховані та сплачені відсотки	311685,02	74646,08
— за рахунками клієнтів	89374,81	25059,12
— за депозитами юридичних осіб	54796,00	16170,60
— за вкладами фізичних осіб	72499,95	23117,32
— за позиками й депозитами комерційних банків	45240,10	6622,04
— за позиками й депозитами в іноземній валюті	49774,16	3677,00
2. Витрати на утримання підрозділів банку	1303124,63	259558,77
3. Операційні та інші витрати	807474,29	86828,81
4. Амортизаційні витрати	60153,49	18040,78
УСЬОГО ВИТРАТ:	2482437,43	439074,44

ПРИБУТОК

Використання прибутку:	39650,98	8938,59
— платежі до бюджету	8043,54	8671,45
Нараховано:		
— резервний		
— страховий фонди	31594,42	267,14
— фонд накопичення	13,02	

Звіт про статутний фонд

За час існування Акціонерного Київського народного банку було проведено п'ять і зареєстровано чотири емісії акцій.

На 01.01.1997 року зареєстрований в НБУ статутний фонд Акціонерного Київського народного банку становить 1 502 624 грн. 40 коп., який розподілений на 15 026 244 акції номінальною вартістю 10 копійок, в тому числі простих іменних акцій — 15 025 845 штук на суму 1502584 грн. 50 коп. і привілейованих іменних акцій — 399 штук на суму 39 грн. 90 коп.

Кількість працівників банку разом із філіями — 197 чоловік.

Органи управління:

Висшим органом управління банку є загальні збори акціонерів, які мають право вирішувати всі питання щодо діяльності банку. У проміжках часу між скликанням загальних зборів акціонерів органом, що контролює діяльність банку, є рада, яка визначає напрямки його діяльності в межах повноважень, наданих загальними зборами акціонерів і статуту банку.

Керівництво поточною діяльністю здійснює правління, яке відповідає за ефективність роботи банку.

Професійні дані про керівних працівників:

Пізнавче, ім'я та по батькові	Посада	Освіта	Кваліфікація	Виробничий стаж
Коринський Герман Михайлович	голова правління	вища	магістр міжнародного менеджменту за спеціальністю «міжнародна економіка» бухгалтер спеціальна	17 років
Хоменко Любов Григорівна	голова ради	середня	бухгалтер спеціальна	26 років

ФІНАНСОВЕ ОЗДОРОВЛЕННЯ

Постановою НБУ банк перебуває в режимі фінансового оздоровлення. За період із січня 1996 року по квітень 1997 року, завдяки впровадженню програми фінансового оздоровлення, виконано таке:

- дебіторську заборгованість за 1996 рік зменшено на 58,5%, за I квартал 1997 р. — на 22,8%;
- за 1996 рік питому вагу пролонгованих прострочених кредитів у кредитно-інвестиційному портфелі банку зменшено на 17,3%;
- за I квартал 1997 року на 34,6% зменшено загальну суму прострочених кредитів;
- за 1996 рік на 11,8%, а за I квартал 1997 р. — на 12,1% скорочено кількість працівників банку, яка на I квітня становила 197 чоловік;
- за 1996 рік фонди банку збільшено на 137% і на I січня 1997 року вони становили 1 771 773 грн.

Б. Опис ділової діяльності емітента

Діяльність банку здійснюється згідно з чинним законодавством України, нормативними актами НБУ та статуту банку.

Акціонерний Київський народний банк — це банк зі сталою репутацією. Він надає практично всі види банківських послуг, у тому числі проводить операції з іноземною валютою та цінними паперами.

Банк обслуговує підприємства багатьох галузей народного господарства, які впроваджують нові технології і будують виробничі об'єкти, а також освоюють нові види товарів та послуг.

Кредитні кошти банку спрямовуються головним чином на підтримку та розвиток підприємства-товаровиробників.

Основною фінансовою політикою є забезпечення надійної та стабільної роботи з урахуванням інтересів акціонерів та клієнтів банку.

В. Дані про емісію цінних паперів

Загальними зборами акціонерів Акціонерного Київського народного банку (протокол № 12 від 19.04.97 року) було прийнято рішення про збільшення статутного фонду банку до 2 300 000 грн.

Метою використання фінансових ресурсів, залучених від емісії, є збільшення обсягу активних операцій, вкладання в ефективні й надійні фінансові проекти, а також у розвиток банку, розширення мережі його діяльності.

Збільшення статутного фонду проводиться шляхом випуску простих іменних акцій в кількості 7973756 штук, номінальною вартістю 10 копійок кожна на загальну суму 7973756 грн. 60 коп., серії А-6 з порядковими номерами 0000001-7973756. Акції випускаються у безплатній формі. Всі акції — іменні, кількість 7973756 шт. Акцій на пред'явника та привілейованих не передбачається.

Переплатниками простих іменних акцій можуть бути юридичні та фізичні особи.

Прості іменні акції розповсюджуються як шляхом відкритої передплати, так і шляхом продажу права передплати акцій на біржах (зокрема, на Українській фондовій біржі).

Акції розповсюджуються з 7.07 до 3.10. 1997 року за адресами:

м. Київ, вул. Велика Житомирська, 24; тел. 212-12-72, 229-35-55;

320070, м. Дніпропетровськ, вул. Леніна, 39; тел. /0562/ 45-33-30; 45-01-29.

Акціонери банку мають першочергове право на придбання акцій наступних емісій.

Власники акцій мають право продати або передати у спадок належні їм акції за умови реєстрації факту зміни власника у незалежного реєстратора — АБ «Еталон». Право голосу на загальних зборах акціонерів реалізується за принципом 10 акцій — 1 голос.

Оплата акцій здійснюється у гривнях і тільки за рахунок власних коштів акціонерів.

Юридичним особам необхідно надати, згідно з вимогами Національного банку України, баланс підприємства — форма 1, звіт про фінансові результати та їх використання — форма 2 та аудиторські довідки про джерела формування коштів, спрямованих на придбання акцій. Юридичним особам забороняється використовувати для придбання акцій бюджетні ресурси, а також ресурси, одержані в кредит або під заставу.

Фізичні особи подають довідки Державної податкової адміністрації про наявність доходів, достатніх для передплати акцій, якщо їх вартість перевищує сто неоподатковуваних мінімумів на день сплати.

Акціонери повинні сплатити повну вартість акцій не пізніше 3 жовтня 1997 року.

Після повної оплати акцій та реєстрації їх випуску в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку, акціонером, як підтвердження права власності на акції, незалежним реєстратором — Акціонерним банком «Еталон» — видається витяг із реєстру. При відмові від випуску акцій кошти повертаються не пізніше 30 днів після прийняття відповідного рішення.

Акції реалізуються пакетами. Мінімальний пакет акцій для фізичних осіб — 1000 штук; для юридичних осіб — 10000 штук. Продаж пакета акцій номінальною вартістю більш як 100 000 грн. здійснюється лише за рішенням ради банку.

Згідно зі статуту банку, один акціонер може володіти не більш як 35% акцій банку.

У разі перевищення запланованого рівня передплати рішенням загальних зборів акціонерів статутний фонд збільшується до рівня фактично сплаченого, а якщо запланований рівень не буде досягнуто, то фактичні результати емісії затверджуються загальними зборами акціонерів, після чого може бути прийнято рішення про додаткову емісію до запланованого рівня.

Розмір дивідендів визначається щорічно загальними зборами акціонерів за підсумками фінансового року.

Дивіденди виплачуються за рахунок прибутку, який залишається в розпорядженні банку після сплати встановлених законодавством податків та інших платежів до бюджету, створення резервного, страхового та інших фондів.

Виплата дивідендів проводиться не пізніше одного місяця після прийняття рішення про їх виплату за адресою: Київ-25, вул. Велика Житомирська, 24.

Г. Попередня емісія цінних паперів, розподіл цінних паперів за видами

На 01.04.97 року зареєстрований в НБУ статутний фонд Акціонерного Київського народного банку становить 1 502 624 грн. 40 коп., який розподілено на 15 026 244 акції, у тому числі простих іменних акцій — 15 025 845 штук на суму 1502584 грн. 50 коп. і привілейованих іменних акцій — 399 штук на суму 39,9 грн. Статутний фонд сформовано за рахунок чотирьох випусків акцій.

Перша емісія: реєстраційний № 90/1/94 від 10 березня 1994 року. Випуск акцій зареєстровано на суму 2 060 000 000 крб. (або 20 600 грн.), у тому числі простих іменних акцій 205 601 штука на суму 2 056 010 000 крб. (або 20560 грн. 10 коп.) номіналом 10 000 крб. (або 10 коп.) кожна та привілейованих акцій у кількості 399 штук на суму 3 990 000 крб. (або 39 грн. 90 коп.) номіналом 10000 крб. (або 10 коп.) кожна.

Друга емісія: реєстраційний № 133/1/94 від 8 квітня 1994 року. Випуск акцій зареєстровано на суму 2 947 710 000 крб. (або 29477 грн. 10 коп.), у тому числі простих іменних акцій у кількості 294 771 штука номіналом 10 000 крб. (або 10 коп.) кожна.

Третя емісія: реєстраційний № 405/1/94 від 1 листопада 1994 року. Випуск акцій зареєстровано на суму 7 220 350 000 крб. (або 72 203 грн. 50 коп.), у тому числі простих іменних акцій у кількості 722 035 штук номіналом 10000 крб. (або 10 коп.) кожна.

Четверта емісія: реєстраційний № 281/1/96 від 5 червня 1996 року. Випуск акцій зареєстровано на суму 138 034 380 000 крб. (або 1 380 343 грн. 80 коп.), у тому числі простих іменних акцій у кількості 13803438 штук номіналом 10 000 крб. (або 10 коп.) кожна.

З 27 червня 1996 р. по 27 грудня 1996 р. проводилася підписка на акції п'ятої емісії, яка визнана такою, що не відбулася.

Д. Кількість іменних акцій, випущених емітентом, у тому числі акцій, що перебувають у власності керівних працівників

Акціонерним Київським народним банком випущено 15 026 244 іменні акції. Власністю керівних працівників є 66 простих іменних акцій та 134 привілейовані іменні акції.

Фактори ризику в діловій діяльності емітента:

- погіршення загальної економічної ситуації в державі;
- зміни у фінансовій політиці уряду України;
- зміни в законодавстві щодо діяльності комерційних банків та в податковій політиці.

В номер

• Донецьк

Крапля води переповнює чашу терпіння

За хронічну несплату понад десятків міст Донецчини відключено від водопостачання. Керівництво об'єднання «Укрводчормет» обіцяє, що найближчими днями «чорний список» поповниться новими населеними пунктами, адже борг області за воду вже перевищує 130 мільйонів гривень. Серед постраждалих опинилися шахтарські міста і селища. З цього приводу незалежна профспілка гірників Донбасу звернулася до керівництва області із проханням розібратися в ситуації і не прожуквати зайвий раз шахтарів, що місянями не отримують зарплату. У свою чергу, обласна санітарна станція відзначає сплеск інфекційних захворювань, що теж пов'язано із відсутністю в краях води. Через уживання непридатної для пиття води 14 мешканців Петровського району Донецька протягом двох днів потрапили до лікарні з діagnoзом: вірусний гепатит А*.

• Львів

До Трускавця по «Нафтусю»

Трускавецька оздоровниця відзначила 170-річчя. Першу водолікарню було споруджено тут 1827 року, а загалом ця місцина згадується як поселення солеварів з 1765 року. Нині в оздоровницю 20 санаторіїв, 19 пансіонатів. Щороку Трускавець приймає 170 — 185 тисяч тих, кому для лікування рекомендовано «Нафтусю». У святкових заходах взяли участь відомі артисти і творчі колективи України.

• Дніпропетровськ

Про космос — українською

Шойно вийшов друком перший «Російсько-український словник з авіаційної та ракетно-космічної техніки», що містить сорок тисяч термінів та термінологічних словосполучень. Укладено словник групою науковців Фізико-технічного інституту та факультет української філології із ініціативи і під керівництвом ректора Дніпропетровського держуніверситету, академіка Володимира Присякова. На жаль, вдалося видрукувати лише тисячу примірників унікального словника. Але його автори сподіваються на матеріальну підтримку зацікавлених і національно свідомих державотворчих інстанцій. Адже цей словник слід мати в усіх бібліотеках, технічних вузах і науково-дослідних закладах.

Правління Національного банку України з глибоким сумом сповіщає, що 21 червня 1997 року на 71 році пішов із життя директор Центрального сховища Національного банку України, учасник Великої Вітчизняної війни, заслужений економіст України

ДЕЙНЕГА Петро Нестерович

і висловлює співчуття рідним та близьким покійного.

Крилата увертюра до майбутнього шоу

СВЯТКОВОЮ репетицією небаченого шоу назвали концерт у столичному палаці «Україна». Свої досягнення під гаслом «Ми крила твої, Україно!» презентував Київський державний інститут культури.

У творчому звіті брали участь майстри мистецтва і художні колективи вузу. Майстер виконання творів українських композиторів студентськими оркестрами, ансамблями та хорами стало пріємною несподіванкою для кількатисячного залу. Втім, від склепінням палацу, схоже, вперше лунали звуки й зовсім незвичних інструментів. Віртуозність і неабияка вправність гурту «Косарі» примусили «заспівати» навіть справжні залізні коси — публіка була в захваті. Тасмична композиція «Крик», виконана театром сучасної хореографії «Сузір'я Аніко» ще більше посилює інтригу. А що ще за лаштунками приготував інститут?

Справжній студентський зорепад «Так просто» (Ірина Білик), «Не у сні,

а наяву» (Юрко Юренко), «Збудження шлейфом темпераментної Кармен» (Ірина Сказіна) вийнубу барвистими залпами емоцій, веселощів та аплодисментів. А на десерт сірочка запізнілих доріг Верка Сердючка потішила публіку сюжетом з інтимного життя заслуженої провідниці країни і не менш заслуженого Юного Орла...

Кажуть, що імідж — це постійна складова популярності та успіху. Схоже, інституту культури цього не бракує. Проте, популярний вуз не збирається спочивати на лаврах і вже сьогодні готується до святкового шоу, якого, подейкують, ще не бачила Україна.

Вл. іф.

На знімку: Ірина БІЛИК.

Непідкупне не продається

ВИТІЗНЕ засідання Спілки журналістів України, яке відбулося в Дніпропетровську, дійшло висновку, що наша преса сьогодні, на жаль, не є та щира й порядна, опозиційно-викривальна сила в суспільстві, якою покликана бути.

Тема виїзного засідання — преса, інші засоби масової інформації і захист вітчизняних споживачів та товаровиробників. Чи треба переконувати, якою мірою вона актуальна і навіть доленосна для держави?

Член Спілки журналістів, президент акціонерної компанії «Комбінат «Придніпровський», на базі якої відбулося засідання секретаріату СЖУ, Віктор Веретеников прямо заявив: «Економіка знекровлюється, виробництво руйнується, а протипови цим ганебним і потворним явищем немає». Водночас «четверту» владу також підкупо-

вають різні угруповання. Це — ганьба, бо йдеться, може, про останне, на що люди наші ще розраховують.

Не думайте, що журналісти нічого не бачать, нічого не чують і нічого не знають. Але невідпалково авторитетний дніпропетровський газетяр Борис Матюшенко признався, що «нині й наодинці з самим собою чесним важко бути». Оплачена ж «сміливість», якої назвасимо істинної якраз і вистачає, — це сміливість навіворт, відтак підступна і теж небезпечна. Про це учасникам виїзного засідання нагадали потерпаючи виробничники — директор

олійно-екстракційного заводу Олександр Журіт та директор «Павлоградхімварту» Віктор Закоптов. Перший назвав акцію Спілки журналістів «історичною, якщо вона, звичайно, перенакратить ситуацію та розвратить країну над «і», а другий заявив, що «в умовах, коли нема на кого сподіватися, справді, одна надія — на пресу, ще спроможну вистати на захист Вітчизни».

І ось так ставилося питання: захищати сьогодні власне виробництво — означає захищати молоду незалежну Україну. Названо було лише два видання, які з усіх сил проповідують це на своїх сторінках — «Голос України» і «Сільські вісті». Ясно, що не густо, хоч обидві газети належать до найтиражніших.

За словами голови правління Спілки журналістів України Ігоря Лубченка, українські засоби

масової інформації воістину мають унікальний шанс об'єднати й згуртуватися саме на теренах підтримки всього вітчизняного, повернути народу віру в себе і в силу друкованого та мовленого слова. Щоб не втратити себе і своїх державин, вагатися немає часу. Задля цього виїзне засідання секретаріату СЖУ утворило свій комітет із захисту вітчизняного виробництва і підготувало лист-звернення до обласних, міських і районних організацій спілки, творчих колективів редакцій та студій, до всіх журналістів, котрі ще ладні дослухатися сумління та не пристосовуватися до обставин, а відстоювати інтереси народу України. Спілка журналістів, отже, зробила свій вибір.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

«Сотка» «Металургові» підкорилася

Першість країни з футболу. Перша ліга. 46-й тур.

СК «Одеса» — СК «Миколаїв». 1:1. Мельниченко, 22. — Галустян, 44. «Верес» — «Волині». 0:1. Дорощ, 81. «Сталь» — «Зоря». 3:0. Плотников, 15, Моргунюк, 33, з пенальті, Остапов, 45. «Кристал» — «Буковина». 2:2. Пилипенко, 62, Стефанішин, 90 — Жабинський, 10, Лашук, 84. «Металург» Н — «Поліграфтехніка». 4:2. Пантлюк, 12, Катеруша, 34, Потькало, 37, Олійник, 44 — Чернищенко, 41, 63. ЦСКА-2 — «Динамо-2». 1:1. Полярух, 88 — Антохін, 42. «Металург» Д — «Хімік». С. 1:0. Андрощук, 89. «Явір» — «Нафтовик». 0:1. Сухарев, 77. «Металург» М — «Шахтар». 3:1. Богатирьов, 44, Туркін, 56, Ю. Гетьман, 78, з пенальті — Барабаш, 76. «Закарпаття» — ФК «Львів». 1:0. Савко, 74. «Хімік» Ж — «Поділья». 1:1. Софіанчук, 88 — Магріані, 83. ФК «Черкаси» — «Металіст». 1:1. Бакалов, 87 — Гурін, 20.

Підсумкова таблиця

	В	Н	П	М	О
МЕТАЛУРГ Д	32	5	9	77-39	101
ДИНАМО-2	29	8	9	91-33	95
Металург М	29	6	11	92-56	93
Волині	26	5	15	62-47	83
Нафтовик	25	6	15	76-44	81
Сталь	23	9	14	76-43	78
СК Миколаїв	21	12	13	66-37	65
ФК Львів	20	9	17	56-43	79
Буковина	20	17	17	64-51	67
Поліграфтехніка	17	14	15	55-50	65
Металург Н	19	4	22	60-66	64
Явір	18	9	19	55-53	63
Металург	18	7	21	61-61	61
Хімік	16	11	19	64-62	59
Закарпаття	17	17	12	56-78	58
Шахтар	15	11	20	55-52	56
ФК Черкаси	16	7	23	46-78	55
Хімік Ж	15	10	21	44-59	55
ЦСКА-2	15	9	22	37-56	54
Зоря	16	5	25	57-83	53
СК ОДЕСА	14	8	24	47-79	50
ПОДІЛЛЯ	11	13	22	42-66	46
ВЕРЕС	11	9	26	36-79	42
КРИСТАЛ	9	6	31	31-77	33

Крапки над «і» в цьому турнірі були розставлені ще в попередній турі. І на фініші футболісти дозволили собі розслабитися. Щоправ-

да, «Сталь» в Алчевську зайняв раз підкреслила, в якому кризовому становищі перебуває команда з її обласного центру. Був інтерес і у гравців донецького «Металурга»: десятки стоючого рубежу. Вони його навіть перевершили завдяки влучному ударові Андрощука.

Не вдалося гучно прокнутися дверима першої ліги невдахом — СК «Одеса», «Поділья», «Вересові», «Кристалу».

Вітаючи тренерів і футболістів донецького «Металурга» та «Динамо-2» із завоюванням путівки до вищої ліги, ми не можемо остаточно стверджувати, що в которті найкращих команд України виступають два динамічних колективи з Києва. Не хочеться передавати в газеті чутки про подальшу долю другої динаміської команди. Але вярється, що керівництво клубу та ПФЛ знайдуть рішення, яке не суперечить спортивному принципам: у вищій лізі грають найсильніші.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Рекорд Валентина Щербачова

Із 12 годин дня минулої п'ятниці до 13.00 наступного дня на телеканалі «ІВК» (генеральний директор Вадим Кондрашов) тривав телемарафон «25 х 25».

Двадцять п'ять годин (!) прівів в ефірі популярний спортивний коментар, відповів на 3250 телефонних дзвінків, прийняв величезну кількість гостей, серед яких відвідали спортсмени і тренери: гімнастки Лілія Подкопаєва та Ірина Дерюгіна, борець Олександр Колчінський, баскетболіст Сергій Коваленко, боксери Віталій та Володимир Клички, ваяклет Анатолій Писаренко, футболісти Олег Кузнецов та Едуард Цихмиструк, президент Федерації самбо Олександр Ноухач та багато інших. На марафон завітали також політичні діячі та популярні артисти і, звичайно, велика група колег Валентина Васильовича — спортивних оглядачів із багатьох видань, телекоментаторів.

Яка ж головна мета цього заходу? Про неї загалулося в кожній розмові, кожному інтерв'ю: дуже низький рівень спортивного телебачення в Україні. Усі зійшлися на думці, що настав час відкрити загальнонаціонального спортивного телеканалу. Така велика спортивна держава, як Україна, варта цього. Та й за прикладом ходити далеко не треба: передача чудового російського каналу «НТВ-спорт» завдяки кабельному телебаченню дивляться багато киян. І отримують від побаченого величезну насолоду.

А ще Валентин Щербачов встановив рекорд перебування в ефірі. І це неодмінно буде зафіксовано у Книзі рекордів Гіннеса.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДІЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс — 449-85-62.
• Рукописів не повертаємо.
• Лістування з читачами — тільки на сторінках газети.

• За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодачев.
• Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
• За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Вихідок 60955. Тираж 280278.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Зам. 0311111.

Свідцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.